

Wall Streets mareridt bliver til virkelighed

Den 17. juni 2023 (EIRNS) – Riyadh, Saudi-Arabien, var rammen om den 10. Arab-China Business Conference sidste tirsdag den 13. juni, hvor den nye præsident for BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB), Dilma Rousseff, hævdede, at der er en proces i gang i det såkaldte Globale Syd "for at omforme den globale økonomi og reducere afhængigheden af en enkelt valuta." Hun bemærkede, at dette initiativ "kræver samarbejde mellem lande, finansielle institutioner og samarbejdspolitikker og organisationer som Bælte- og Vej-initiativet, Den Nye Udviklingsbank og Den Islamiske Udviklingsbank, for at nævne nogle få eksempler."

Tre dage tidligere, den 10. juni, havde Rousseff været endnu mere tydelig i en diskussion med den besøgende præsident fra Honduras, Xiomara Castro: "NDB's strategiske mål er at blive den førende bank for vækstmarkederne og udviklingslandene, og med udvidelsen af sit medlemskab sigter NDB mod at styrke sin rolle som platform for et bredere samarbejde mellem udviklingslandene."

Der er faktisk en ny international udviklingsarkitektur ved at tage form, og det kommende topmøde mellem BRIKS-landene den 22.-24. august i Johannesburg, Sydafrika, kan meget vel vise sig at blive et afgørende vendepunkt. Det er det nye paradigme for et nyt system, der er ved at sætte City of London og Wall Street uden for indflydelse. Og det er dette systems undergang, der er årsagen til den fortsatte alvorlige optrapning i Ukraine, med en meget reel fare for atomkrig til følge.

NATO's forsvarsministre mødtes i Bruxelles den 15.-16. juni for at lægge sidste hånd på deres planer for NATO-topmødet den 11.-12. juli i Vilnius, Litauen. På det møde vil Kiev

(Ukraine) blive optaget som erklæret medlem af NATO, selvom det endnu ikke er et fuldgyldigt medlem. NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, og USA's forsvarsminister, Lloyd Austin, bekendtgjorde på forskellig vis Ukraines voksende "interoperabilitet" med alle NATO-systemer, at 300.000 NATO-tropper er i "højt beredskab", og etableringen af et NATO-Ukraine-råd, som vil gøre Kiev "ligeværdig" i alle NATO's beslutninger, og som vil holde sit første møde netop på dette tidspunkt i Vilnius.

Med Storbritannien i spidsen fortsætter NATO med at pumpe stadig mere avancerede våben ind i Kiev, det seneste er amerikanske F-16 jetfly. Den russiske præsident Vladimir Putin udtalte, at hvis disse F-16-fly er stationeret på luftbaser i nabolandene, "bliver vi nødt til at se på, hvordan og hvor vi kan ramme de aktiver, der bruges i kamphandlinger mod os. Dette er en alvorlig fare for yderligere at trække NATO ind i denne væbnede konflikt." Den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov, advarede om, at disse F-16-fly kan affyre atomvåben, og meddelte, at hvis de bliver indsat, "vil der efterfølgende komme et militærteknisk svar."

Men begå ikke den fejl at evaluere denne udvikling, eller krigen generelt, baseret på den slags udstyr, som hver side indsætter i det ukrainske område. Materiellet er kun midlet til det bredere og langt farligere strategiske mål, som politikerne i London og Washington har sat sig, nemlig bevidst at tvinge Rusland til at vælge mellem at gå ind i en atomkonflikt med Vesten eller kapitulere under denne trussel.

Det er baggrunden for den chokerende, åbne diskussion om de formodede "fordele og ulemper" ved, at Rusland lancerer et første atomangreb mod en eller flere nationer i Europa, som nu er brudt ud i stor stil i de russiske medier. Professor Sergey Karaganov, en tidligere præsidentrådgiver for både Boris Jeltsin og Vladimir Putin, som nu er leder af Council on Foreign and Defense Policy, en kendt tænketank i Moskva, offentliggjorde en artikel med overskriften "By Using Its

Nuclear Weapons, Russia Could Save Humanity from a Global Catastrophe”, som blev genoptrykt i sin helhed af engelsksprogede RT. I artiklen argumenterer Karaganov for, at krisen har nået et punkt, hvor et forebyggende russisk atomangreb mod en eller flere europæiske nationer er påkrævet.

Karaganov blev besvaret af et andet medlem af Council on Foreign and Defense Policy, Ilya Fabrichnikov, som offentliggjorde et svar i RT med overskriften: “Why I Disagree with the Call for Russia To Use Its Nuclear Weapons against the West”. Fabrichnikov argumenterede ligefremt: “Sergey Karaganovs opfordring til et præventivt angreb har udløst en stor debat, men jeg er ikke enig i, at vi skal bide på NATO’s madding.” (Omfattende citater fra begge artikler er tilgængelige i dokumentationsafsnittet andetsteds).

Præsident Putin udtalte sig om sagen i juni 16 i den åbne diskussion ved plenarmødet i går på Skt. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum. “Alle venter bare på, at vi begynder at trykke på knapper. Det er der ikke behov for, det er den første overvejelse. Der er ikke noget sådant behov. Fordi fjenden i frontlinjen ikke har succes, det er hele pointen.” Da Putin blev spurgt om sandsynligheden for at bruge sådanne våben, sagde han: “Hvorfor skulle vi true hele verden?... Jeg har allerede sagt, at anvendelsen af ekstreme foranstaltninger er mulig, hvis der er en fare for den russiske stat.”
(<http://en.kremlin.ru/events/president/news/71445>)

Uanset om Karaganov/Fabrichnikov-udvekslingen afspejler en aktuel politisk debat i Rusland, eller om den snarere er ment som en advarsel til Vesten om, at de leger med ilden, så er faren ekstrem, og muligheden for udbrud af atomkrig når som helst er reel.

Det første skridt i retning af at finde og gennemføre en løsning på denne trussel mod menneskeartens endeligt er at erkende, hvor tæt vi er på en faktisk atomkrig. Lad være med

at narre dig selv med det bortforklarende: "Men de vil aldrig lade det ske!"

Bevæbnet med denne forståelse ligger løsningen i at organisere tilstrækkelige kræfter internationalt til at opbygge en helt ny global arkitektur, som sikrer retten til sikkerhed og økonomisk udvikling for hver eneste nation på planeten – en orden, som er i USA's, Ruslands og Kinas, Europas og de fattige nationer i det Globale Syds interesse.

Det kræver den slags tilgang, som John F. Kennedy skitserede i sin tale på American University den 10. juni 1963, og derfor fortjener den præsentation at blive set af så mange som muligt i alle lande. Og frem for alt er det den form for ny økonomisk verdensorden, som Lyndon LaRouche udformede og promoverede gennem hele sit liv – hvilket er grunden til, at det vil være klogt af dig hurtigt at slutte dig til organiseringsaktiviteterne i Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut.

Foto: public domain

Webcast-dialog med Helga Zepp-LaRouche Brug JFK's vision om fred til at stoppe Tredje Verdenskrig

Den 14. juni 2023

HARLEY SCHLANGER: Goddag, og velkommen til vores ugentlige live-dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand,

Helga Zepp-LaRouche. Det er den 14. juni 2023, og jeg er jeres vært Harley Schlanger. Hvis du har et spørgsmål eller en kommentar til Helga, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org, eller du kan skrive dem i chatten, og Anastasia vil sende dem videre.

I tilfælde af at du gik glip af det, havde vi en intens dialog sidste lørdag om emnet: "Verden har brug for JFK's vision for fred!" Den fulde dialog er lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside.

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230610)

Det var i anledning af 60-året for John F. Kennedys historiske tale ved American University, hvor han offentligt bekræftede sit engagement i at skabe et fredeligt forhold til Sovjetunionen. Og det var kun otte måneder efter, at verden næsten blev ramt af en atomkrig på grund af Cuba-krisen. Der var mange opmuntrende præsentationer og en masse interessante diskussioner, og det ville være umagen værd for folk at se det og sprede det, for det er den slags diskussioner, der burde finde sted blandt verdens ledere i dag.

(<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>)

Lad os begynde med nogle af de tidlige spørgsmål, der er kommet ind, og de fleste af dem er relateret til denne dialog, bekymringer om, hvordan man organiserer sig for at håndtere de kriser, menneskeheden står over for i dag. Lad mig starte med en fra Ohio, som har sendt et spørgsmål: "At lytte til JFK's tale den 10. juni 1963 bringer stærke følelser frem hos ældre amerikanere som mig. Men unge mennesker har ingen eller kun ringe tilknytning til Kennedys præsidentskab. Hvilke råd kan du give os om, hvordan vi kan gøre det meningsfuldt for folk under 50?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at jo flere mennesker, der er

vidner til den periode af Kennedys tid, og for hvem det betyder meget, som bliver aktive og spreder det til alle unge mennesker, de kender, så tror jeg, det vil hjælpe meget. Og jeg tror, at hvis man kunne få nogle modige unge, som faktisk har taget det intellektuelle eventyr, så at sige, til at se på det, så tror jeg virkelig, at det kunne gå viralt. For det Kennedy sagde, og det, der kommer til udtryk i denne tale på American University og mange andre taler, han holdt, det er næsten som fra et andet univers, eller i det mindste en anden stjerne, en anden planet. Det er så forskelligt fra alt, hvad man kan høre fra politikere i dag, fordi han havde en klar idé om en vision for fred, ikke kun for Amerika, men fred for verden, fred til alle tider. Og lige nu, hvor verden er på randen af Tredje Verdenskrig, og der er mange mennesker, der er ekstremt bevidste om det, og flere og flere mennesker bliver organiseret omkring det; det var en af grundene til, at mange mennesker tænker på at internationalisere fredsbevægelsen, hvilket vi har gjort med International Peace Coalition.

[<https://schillerinstitute.com/blog/2023/06/07/press-release-international-peace-coalition-must-grow-to-stop-world-war-iii/>]

Men hvis man ser på det, har vi nu den mest omfattende luftmanøvre i NATO's historie; det er ekstremt farligt. Vi sidder på en sprængfarlig krudttønde, hvor 250 jagerfly – forestil dig en armada på 250 jagerfly, der hver dag flyver over Tyskland, op til den russiske grænse, helt op til Estland eller Rumænien, og nogle af dem er potentielt atombevæbnede jagerfly. Nu skal du forestille dig den russiske rekognoscering, som allerede holder øje med en varm krig i Ukraine, hvor der i den seneste tid er sket adskillige krænkelser af russisk territorium, så de er nødt til at være i højeste alarmberedskab på grund af det; og så har du disse manøvrer, som antager, at angrebet fra et land med stærk luftmagt allerede har fundet sted. Det bringer hele situationen op på et ekstremt anspændt niveau, og en lille

fejl fra en pilot eller en fejllæsning af, hvad hensigten er med en bestemt handling, kan føre til en ukontrollabel optrapning. Jeg finder det fuldstændig uansvarligt at afholde denne manøvre, som tilsyneladende har været planlagt siden 2018, men som nu finder sted i forbindelse med en varm krig midt i Europa. At have sådan en manøvre, som allerede er provokerende på grund af det scenarie, den er baseret på, så jeg tror, at mange mennesker er bekymrede over det.

Og Kennedys tale, og hvad han faktisk repræsenterer, han havde en vision, som nu potentielt er ved at blive til virkelighed. For krigsfaren er én ting, men på den anden side har vi en historisk proces i gang, som de vestlige medier absolut ikke rapporterer om, eller hvis de rapporterer om det, rapporterer de det som en trussel eller som bagvaskelse; men langt størstedelen af verden, landene i det Globale Syd, 151 nationer, er ved at danne en ny økonomisk verdensorden, og alt det man læser eller hører i medierne om, at Rusland er isoleret, det er latterligt! I dag åbnede Skt. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum, hvor mere end 100 lande sendte delegerede, fra Latinamerika, Sydøstasien, Afrika, praktisk talt alle dele af verden havde store delegationer og højtstående personer.

Så man har lige haft et meget vigtigt, intenst møde mellem de arabiske lande og Kina, og de indgik aftaler for, tror jeg, over 10 milliarder dollars, og der er en helt ny udvikling i gang. Saudi-Arabiens energiminister blev spurgt, hvordan han forholder sig til kravene fra de vestlige lande om ikke at handle med Rusland og Kina, og han svarede: "Vi ignorerer dem bare."

Så vi befinder os i den mest utrolige transformation i historien – de fleste mennesker i Vesten er ikke klar over det, men det betyder ikke, at det ikke finder sted.

Så Kennedy bygger i en vis forstand bro over det, fordi han i sin tale for 60 år siden havde en vision om den slags verden, der nu er ved at opstå. For folk i USA, eller for den sags

skyld for folk i Europa, fordi Kennedy var meget vellidt, for eksempel i Tyskland, hvor folk var fuldstændig begejstrede for Kennedy, bygger det bro over et paradigme, som forsvandt med mordet på Kennedy og Warren-kommissionens mørklægning af mordet, og de 60 år der er gået efterfølgende. Og den bygger bro til den verden, der nu er ved at opstå. Så jeg kan blot sige, at hvis du er i en alder, hvor det stadig går op for dig, hvad forskellen var, så tag ud og organisér dig, bliv medlem af Schiller Instituttet, bliv medlem af International Peace Coalition, og fortæl folk om det. For vores kampagne for at sætte fokus på Kennedy-paradigmet er ikke slut: Vi har en kampagne i gang, hvor vi appellerer til USA's præsident eller den fremtidige præsident om at vende tilbage til Kennedys æra, fordi det er den slags Amerika, verden har brug for og ønsker.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en tysk statsborger, som nu bor i USA: De har sendt mig en kopi af en {Politico}-artikel om den tyske kansler Olaf Scholz, der taler om, hvordan han er mere engageret end nogensinde i at vinde kampen i Ukraine. Og denne person spørger: "Hvor længe vil det tyske folk tolerere en optrapning af finansiering og støtte til denne krig i Ukraine, mens den nationale økonomi går ned?"

ZEPP-LAROCHE: Ja, det er spørgsmålet til 64 millioner euro, for det der sker i Tyskland lige nu, er helt utroligt. Jeg mener, dette land er ved at blive ødelagt! Næsten 16 % af alle tyske virksomheder er allerede i gang med at forlade landet, fordi energipriserne er blevet for høje. 30 % overvejer at forlade landet. Det betyder, at næsten halvdelen af den tyske industri er i færd med at forlade landet, hvilket betyder, at Tyskland er ved at blive afindustrialiseret for øjnene af os! Og hvorfor? Tja, Nord Stream-rørledningerne! Hvem saboterede dem? Sandsynligheden for at Seymour Hersh har ret i, at USA plantede sprængstofferne i juni 2022, vil jeg sige er 99,9 % sandsynlig: De af jer der kan matematik, ved, hvad det betyder. At Hershs antagelse om, at det blev beordret af Biden, med stor sandsynlighed er sand. Det betyder, at det er

vores allierede, som trækker os ind i denne krig, som er en stedfortræderkrig fra NATO mod Rusland – men hvem kontrollerer NATO? Det er USA og til en vis grad det britiske bidrag. Så vi er i en uholdbar situation, og eftersom du er flyttet uden for Tyskland, kan jeg kun opfordre dig til at hjælpe os med at mobilisere familie, venner og kolleger i Tyskland, hvis du stadig har det.

For det der sker lige nu er helt utroligt. Den nye forsvarsminister Pistorius sagde, at det er lige meget, om russerne nu smadrer alle disse Leopard-kampvogne, så sender vi bare nogle nye. Vi sender måske op til 100. Nu har russerne åbenbart ret stor succes med at smadre disse Leopard-kampvogne, men det er modbydeligt. Og jeg ved ikke, om den tyske befolkning er et offer, men de er også lidt dumme, må jeg sige.

SCHLANGER: [griner] Nå, her er et spørgsmål fra en kontakt i Algeriet, der spørger: “Er der nogen i Biden-administrationen, der anerkender det skift, du taler om i verden, og ser det som et potentiale for USA?”

ZEPP-LAROUCHE: Hvis sådan en person findes, har han eller hun haft stor succes med at skjule sin identitet, for jeg har ikke set den endnu. Det jeg ser er, at praktisk talt hele det vestlige etablissement, med nogle få undtagelser, som Ungarns regering, nogle få andre mennesker – men generelt opfører etablissementet i de vestlige lande sig højst besynderligt. De forholder sig til et gammelt paradigme, når det paradigme er ved at blive afmonteret og opløst for øjnene af alle, der ønsker at se det. Og jeg har ikke set...

Se for eksempel Ursula von der Leyen, formanden for EU-Kommissionen, hun tager til Brasilien og forsøger at overbevise præsident Lula om, at han ikke skal være på russernes og kinesernes side. Og disse ledere af udviklingslandene har draget konklusionen af, hvad det vil sige at være i en situation, hvor udvikling bliver forhindret. Så Lula tog til Kina, til Shanghai, og sammen med

Dilma Rousseff, den tidligere præsident i Brasilien, blev hun indsat som ny præsident for Den Nye Udviklingsbank. Og Lula sagde, at denne bank vil blive den helt afgørende bank for det Globale Syd, og de vil udstede udviklingskreditter, så underudviklingen og fattigdommen i alle udviklingslande kan overvindes. Og der er en stemning, en klar fornemmelse af, at koloniseringen er slut!

Og jeg tror ikke, at de vestlige eliter begriber det. Jeg tror det kræver, at det Globale Syd bliver endnu stærkere, og dag for dag kan jeg sige, når jeg ser, hvad folk i det Globale Syd siger, at de bliver mere selvbevidste, de finder sig ikke i det her længere, og jo stærkere et modspil der kommer, jo bedre. Nu tror jeg, at de først skal chokeres, for uden det tror jeg ikke, at de vil tænke intelligente tanker, men derefter tror jeg, at vi er nødt til at bevæge os mod et højere paradigme, og jeg tror, at Kina i sidste ende vil holde fast i sit win-win-samarbejde for hele verden; Xi Jinping har udarbejdet det Globale Sikkerhedsinitiativ, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Civilisatoriske Initiativ som verdensomspændende forslag til at bevæge sig mod et nyt paradigme. Og i sidste ende må vi overbevise befolkningerne i USA og Europa om, at de ikke skal konfrontere denne nye økonomiske verdensorden, der er ved at opstå, men tilslutte sig den. Jeg tror, det er den eneste måde, hvorpå vi kan undgå en katastrofe.

Så det er en stor opgave, og det er derfor, vi har brug for hver eneste person. Så hvis du sidder i Algeriet, så slut dig til vores kamp. Hjælp os, bliv medlem af vores internationale fredskoalition. For vi er nødt til at gøre det til et absolut verdensomspændende fænomen, hvor folk vitterligt bliver verdensborgere, fordi vores allesammens eksistens er helt og aldeles på spil.

SCHLANGER: Her er to spørgsmål, som jeg synes er svar på den konference, vi havde lørdag den 10. juni. Eric fra Filippinerne spørger: "Hvad er den skjulte trussel mod

verdensfreden?" Han sagde: "Der er al den diskussion, men ikke nok handling. Hvad er det, der holder det tilbage?"

Og så er der et spørgsmål fra Texas: "Er du bekymret for CIA i dag og muligheden for indblanding i valget i 2024?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror, at svaret på det sidste spørgsmål er ret klart. Jeg mener, præsident Trump siger nu dybest set, at USA's retssystem er på spil, og den kendte journalist Patrick Lawrence sagde det samme med eftertryk. Jeg tror, det er rigtigt: For det de gør nu mod – jeg ved ikke, om det er CIA eller FBI eller hvem som helst – men det de gør mod tidligere præsident Trump, er virkelig udtryk for selektiv retfærdighed. For hvad skete der med Hillary Clinton? Blev hun nogensinde stillet til regnskab for Russiagate, som viste sig at være en løgn? Hvad med Hunter Bidens computer og hans affærer i Ukraine? Hvad med andre mennesker, der havde klassificerede dokumenter i deres private hjem? Jeg tror, at Pence var en af dem, og flere andre. Så det er meget tydeligt, at dette er rettet mod præsident Trump, og at de ønsker at forhindre ham i at være en handlekraftig kandidat ved næste valg.

Jeg synes, at Trump på nuværende tidspunkt burde overveje, om han skulle have afklassificeret Russiagate-dokumenterne – og vigtigst af alt, om han skulle have givet oprejsning til min afdøde mand, Lyndon LaRouche, for det apparat, der nu går efter Trump, er nøjagtig den samme struktur, og nogle gange endda de samme mennesker, som retsforfulgte min afdøde mand, og som forsøgte at lukke vores bevægelse ned, med det Ramsey Clark havde kaldt den mest utrolige omgåelse af USA's retssystem i historien nogensinde. Og jeg tror ikke, at det er blevet mindre, bare på grund af det der sker mod Trump lige nu.

For det der skete mod Lyndon LaRouche {var} den største forbrydelse, og ikke kun på grund af det, der blev gjort mod ham og os, men fordi det fratog det amerikanske folk muligheden for at se den eneste løsning, som ville have gjort

det muligt for USA at opnå en helt anden verden.

Så Trump burde ikke have – hvis han ønskede at benåde Steve Bannon, er det én ting. Men for ikke at frifinde Lyndon LaRouche, så tror jeg, at han nu betaler regningen for at have været så kortsigtet ikke at forstå at gøre det, for det der skete med ham ville ikke være sket, hvis han havde gjort det. Men jeg synes, at situationen i USA er ekstremt farlig, og det er helt klart et forsøg på at afvikle hele det præsidentielle valgssystem, og det bør alle naturligvis være ekstremt bekymrede over.

Hvorfor sker alt dette, for at vende tilbage til det første spørgsmål? Vi er ved enden af et system, og det er sket adskillige gange i historien, 16 gange eller deromkring, at et helt system går i opløsning. Og jeg tror, at Kinas tidligere ambassadør i USA har påpeget det faktum, at 14 gange blev det til en større krig, og det er naturligvis den største fare, vi ser lige nu. Men vi oplever afslutningen på det neoliberale system, afslutningen på det kolonialistiske system, afslutningen på den unipolære verden og fremkomsten af et nyt verdenssystem, en multipolær verden, som endnu ikke er færdig – den kæmper. Den har fødselssmerterne fra en igangværende fødsel, men den er der ikke endnu. Så jeg tror, vi befinder os i en meget vanskelig og farlig situation, og derfor kan vi kun sige, at vi har brug for, at hver eneste sjæl på planeten bliver aktiv sammen med os for at forsøge at sikre, at denne periode i historien ender positivt og varer ved.

SCHLANGER: Vi har stadig et par minutter til spørgsmål. Helga, jeg har et til dig fra Takis, som gennemgår en liste over kriser, som menneskeheden står over for i dag: biokemisk krigsførelse, advarsler om en farligere pandemi, tredje verdenskrig i Europa, ødelæggelsen af Europa. Og så kommer han til det, som han finder bekymrende, nemlig devalueringen af menneskelivet. Og han sagde: "Hvordan kan vi italesætte disse problemer med udgangspunkt i at genoprette værdierne? Hvad kan vi gøre?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det, du beskriver, udelukkende sker i dele af verden. Det sker i høj grad i USA, og det sker i stigende grad i Europa. I USA kan du nævne den lange liste over masseskyderier, selvmord blandt unge, stofmisbrug og alle disse ting, og i Europa, hvor det er en meget farlig diskussion, er der nu en debat om aktiv dødshjælp, ikke eutanasi, men medicinsk hjælp til at begå selvmord for folk, der beslutter sig for det. Det lyder måske som en humanitær bekymring, men hvis man kender historien om aktiv dødshjælp, især i Tyskland, så var det i Nürnberg, hvor folk advarede om, at hvis man sætter spørgsmålstegn ved det enkelte livs hellighed, så sætter man alt på højkant; jeg kender ikke dette ord på engelsk, men på et plan, hvor når man først begynder at have en nedadgående bevægelse, kan det hurtigt gå hele vejen, [glidebane], som vi så i Tyskland for 80 år siden. Så det er meget slemt.

Men heldigvis tror jeg, at det i mange dele af verden, især i Asien, har taget en helt anden vej. Der er mange forskere i Indien, Kina og de sydøstasiatiske lande, som er absolut optimistiske med hensyn til menneskets evne til at frembringe videnskabelige resultater, til at overvinde enhver barriere, og de forbinder det med deres kulturs 5.000 år gamle historie. Så heldigvis er der en meget stærk tendens til at gå i den anden retning, til at sætte livet og værdierne på den højeste piedestal og gøre det til grundlaget for tilværelsen.

Se, det vi nu skal gøre i Europa og USA, er at forbinde os med vores bedste traditioner: Amerika? Altså, vi havde Den amerikanske Frihedskrig: Uafhængighedskrigen var den første anti-kolonialistiske krig i historien. Gå tilbage til det. Bekæmp briterne igen, det ville være meget sundt at smide alle disse rådgivere fra Washington ud, som hvisker etablisementet i ørerne inde på Beltway. Vi har i stedet John Quincy Adams, vi har Lincoln, vi har FDR, John F. Kennedy, og frem for alt Lyndon LaRouche, Martin Luther King og nogle andre.

I Europa har vi en utrolig rigdom: Vi har Den italienske

Renæssance, vi har perioden med Ecole Polytechnique i Frankrig, vi har Tyskland, vi har et væld af fremragende videnskabsfolk, opdagelsesrejsende, komponister, digtere – og alt, hvad vi skal gøre, er at genskabe forbindelsen til denne tradition. Og hvis jeg ikke havde håbet om, at det er muligt, selv på et sted så besat som Tyskland, lige nu, at Leibniz', Schillers, Beethovens, {Niende Symfoni}s ånd, at alt dette kunne komme til live igen, ville jeg have forladt politik for længe siden. Men jeg er helt overbevist om, at det er muligt, for den menneskelige natur er i bund og grund god, og den har behov for at se et perspektiv, og det er derfor, Schiller Institutet er her.

SCHLANGER: Den engelske sætning, du ledte efter, er "slippery slope", at når man først bevæger sig ud på den glidebane, bevæger man sig direkte ind i fascismens og folkemordets helvede.

Helga, når det gælder kultur, har jeg endnu et spørgsmål til dig, som jeg blev opmærksom på fra en person, der sendte mig en video af en person, der talte om kampen for at vende tilbage til en kammertone, stemning af C ved 256, for at få tonen C stemt til frekvensen 256 Hz: Det var en stor kampagne, der blev ført af din mand, og som fik enorm respons i Italien, fordi det var kendt som "Verdi-stemningen". Og så dukkede der lige en video op af en person, der starter med at tale om, at dette er Verdis "skøre idé", og italienerne har taget den til sig. Og han sagde, så jeg undersøgte det nærmere, og hvad fandt jeg? Bag det stod den "skøre" Lyndon LaRouche. Og så gengav han alle bagtalelserne om Lyn. Men jeg synes, det er interessant, at det kommer op nu, netop på et tidspunkt, hvor du diskuterer vigtigheden af at vende tilbage til den klassiske tradition. Så jeg tænker på, om du har nogle overvejelser om det?

ZEPP-LAROUCHE: Den kampagne var faktisk ekstremt vigtig, fordi den blev støttet af alle de store sangere på det tidspunkt – alle! Du kan se på listen over underskrifter, fra Renata

Tebaldi til Cappuccilli til Carlo Bergonzi – simpelthen alle, faktisk underskrev hundredvis af topsangere fra hele verden den kampagne, fordi de var meget glade, for hvis du stemmer højere i A=440-området, og endda højere end det, er det meget dårligt for den menneskelige stemme. Og især unge sangere, der er tvunget til permanent at have deres tonehøjde i en højere stemning, mister deres stemme, fordi det skader stemmebåndene. Det er interessant, at dette tydeligvis også var tilfældet for instrumenterne: Naturligvis er blæseinstrumenterne én ting, men for eksempel arbejdede vi og havde faktisk et meget dybt venskab med Norbert Brainin, første violinist i Amadeus-kvartetten. Og han havde en såkaldt Stradivari, og han udførte et eksperiment i studierne i nærheden af sit sommerhus i Italien, hvor han lavede en test. Og han kunne bevise, at Stradivari var skabt på en sådan måde, at den var beregnet til at blive spillet i den lavere stemning A=432, og at det at spille den i A=440 og højere skabte et stress på instrumentet, der beskadigede det på lang sigt.

Så det er et meget vigtigt spørgsmål, for man tænker måske: "Hvad betyder det, om det er lidt højere eller ej?" Men hvis man f.eks. tænker på sangernes registerskift, og hvis man har et tysk digt, der er komponeret til en sang, har komponisten – Schumann, Schubert, Beethoven – en meget klar forståelse af det, og hvis der er en højere stemning, gør man noget ved kompositionen, som har tendens til at ødelægge den. Så selv om det kan virke som et lidt indforstået anliggende, der kun er interessant for musikere, er det, hvis man virkelig begynder at studere klassisk musik og kompositionen, og undersøger hvad der skal til for at få skønheden og sandheden frem i en komposition, disse spørgsmål, der giver en indsigt i, hvad der var komponistens og digterens hensigt, de to sammen i et højere kunstværk.

Så det er slet ikke esoteriske spørgsmål, og jeg synes, det er meget godt, hvis det kommer op, for måske føler nogle musikelskende mennesker sig opmuntrede til at se på vores kampagne og finde en grund til at forny den, hvilket jeg tror

ville være meget gavnligt for alle.

SCHLANGER: Det er vigtigt, at du bringer det på bane, kampen for skønhed og sandhed, som vi havde et klip med fra John Kennedy, hvor han netop pointerede, at "det er det, der gør livet på denne jord værd at leve."

[<https://www.youtube.com/watch?v=pCIg6fTPA5U>] Så Helga, tak fordi du er med os i dag. Vi ser frem til dine fortsatte indlæg, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja! Og husk nu at blive aktiv sammen med os. Det er det vigtigste, man kan gøre i et ekstraordinært historisk øjeblik som det, vi befinder os i lige nu.

Handel, ikke krig

Den 13. juni 2023 (EIRNS) – Den netop afsluttede 10. Arab-China Business Conference, der for første gang blev afholdt i Riyadh, Saudi-Arabien, tiltrak mere end 2.000 deltagere og markerede Saudi-Arabiens og andre Golf-landes omstilling til handel og økonomisk vækst med Kina. Sidste år var handlen mellem de arabiske lande og Kina allerede steget med 31 % i forhold til 2021, og Kina er i færd med at opføre et moderne stålværk i Saudi-Arabien. I løbet af de to dage konferencen varede, blev der underskrevet mindst 30 handelsaftaler til en værdi af 10 milliarder dollars.

Konferencen blev afsluttet af Dilma Rousseff, præsident for den Nye Udviklingsbank (NDB), som holdt den afsluttende hovedtale og erklærede: "Kina og Saudi-Arabien har potentialet til at omskrive reglerne for det globale energimarked, gå forrest med at gøre valutaerne mere alsidige, og omfavne nye modeller for økonomisk samarbejde." Rousseff tilføjede, at det kinesisk-saudiske partnerskab ligeledes kan inspirere det

Globale Syd til at udvide den interne og eksterne regionale handel, hvilket åbner op for enorme muligheder for lande, der i øjeblikket er udstødt af det traditionelle internationale finanssystem.

Den nyvalgte præsident i Honduras, Xiomara Castro, mødtes med Kinas Xi Jinping i går i Folkets Store Hal i Beijing. Honduras, som for få måneder siden anerkendte Taiwan som det oprindelige Kina, er nu det seneste land, der har tilsluttet sig Bælte- og Vej-Initiativet. Castro fortalte Xi med stor åbenhed, at Honduras har oplevet det neoliberale systems grusomhed, og at hendes mål er "at gennemføre en reel og retfærdig menneskelig udvikling for at opnå ægte uafhængighed. Det er derfor, vi er her... Vi har mulighed for at definere, planlægge og udføre fælles investeringsprojekter med samfinansiering for infrastruktur, veje, havne, lufthavne, telekommunikation, energi, fødevarer sikkerhed, forskning, videnskab, teknologi, jernbanebyggeri mellem Atlanterhavet og Stillehavet og en frihandelsaftale, der tager højde for vores forskelligheder. Kunst- og kulturhistorien er essentiel i fællesskabet med Kina."

Præsidenten for staten Palæstina, Mahmoud Abbas, ankom til Beijing i dag, hvor han skal mødes med Xi angående Kinas fredsinitiativ for Israel og Palæstina fra 17. april. Der har i ni år ikke været nogen direkte fredsforhandlinger mellem de to parter. Men Kinas tålmodige, vedholdende og ukueligt optimistiske tilgang har udrettet en slags mirakel med Iran og Saudi-Arabien og overvundet dybe religiøse skillelinjer.

Det årlige Skt. Petersborg Økonomiske Forum (SPIEF) åbner den 14. juni. På trods af alt det vestlige pres for at isolere Rusland, deltager over 100 lande – mens EU og USA står og mumler på sidelinjen.

Der er et udbrud af sund fornuft blandt en stor del af den Globale Majoritet (også kaldet det Globale Syd). Bevægelserne væk fra dollaren til fordel for handel baseret på lokale

valutaer udvider sig til fysisk-økonomiske projekter, der definerer landenes evne til at opretholde deres lokale valutaer.

Og det er værd at bemærke, at landenes ledere så småt er ved at lære at undgå at vige tilbage for det højt besungne neoliberale system for finansiel spekulation. Efter at den amerikanske udenrigsminister, Blinken, havde været i Riyadh i sidste uge for at understrege over for saudierne, hvorfor de skulle holde sig på afstand af Kina, svarede den saudiske energiminister, prins Abdulaziz bin Salman, da han blev spurgt om vestlig kritik af saudiernes diplomati med Kina, blot: "Jeg ignorerer det fuldstændigt."

Da EU's von der Leyen drog til Brasilien for at belære præsident Lula om den latterligt tåbelige "fredsplan for Ukraine", holdt Lula stand. Han "gentog, at der skal være en vej til fred, da yderligere optrapning og magtanvendelse indebærer enorme risikofaktorer. Der er ingen militær løsning på denne konflikt." Og så hans slutreplik: "Vi har brug for mere diplomati som svar på invasioner i Ukraine, Palæstina eller Yemen. Krigens rædsler og menneskers lidelser kan ikke løses på en begrænset facon, de grundlæggende principper i international lov skal gælde for alle."

Den konsekvente, systematiske rolle, som Schiller Instituttets konferencer har spillet, har utrætteligt holdt os på sporet af overvejelser om, hvad der er nødvendigt, når alt for mange har valgt tilgangen med "hvad folk nemt kan blive enige om". Hvis sammenhængen endnu ikke er indlysende, kan man blot opsøge den seneste conference, fra sidste weekend, og studere hvordan det foregår. Nøglen til fred er økonomisk udvikling, og nøglen til økonomisk udvikling ligger i kreativiteten i den menneskelige sjæl og det menneskelige sind. <https://youtu.be/OcQuteY7KK0>

Foto: Pexels CC0

Helga Zepp-LaRouches hovedtale: “Verdensfred er det vigtigste af alle menneskehedens udfordringer

Den 10. juni 2023 (EIRNS) – En intens fire timers dialog fandt sted på Schiller Instituttets onlinekonference “Verden har brug for JFK’s vision om fred” i dag, en begivenhed til minde om præsident John F. Kennedys historiske tale på American University den 10. juni 1963 – og det paradigme om mennesket, som den repræsenterede, er afgørende for at skabe fred i dag i denne farligste af alle globale kriser.

Blandt deltagerne var Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet; Donald Ramotar, tidligere præsident i Guyana; Pino Arlacchi, tidligere leder af FN’s kontor for narkotikakontrol (1997-2002) og tidligere medlem af parlamentet (Italien); Ray McGovern, tidligere senioranalytiker i CIA og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity; dr. Chandra Muzaffar, grundlægger og præsident, JUST International, Malaysia; Diane Sare, amerikansk senatskandidat (New York); og Harley Schlanger, talsmand for LaRouche-organisationen. Mødet blev ledet af Schiller Instituttets Dennis Speed.

Fru Zepp-LaRouches åbningsbemærkninger er transskriberet nedenfor. De andre taleres indlæg findes i Dokumentation.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Godmorgen! Velkommen til jer alle sammen. Vi mindes, som Dennis lige har sagt, en af de vigtigste taler

i efterkrigstiden; den tale, som JFK holdt for 60 år siden på American University, hans særdeles berømte fredstale. Men vi gør det ikke på en akademisk måde, vi gør det med en dramatisk verdensomspændende mobilisering af så mange kræfter som muligt, og som en indtrængende appel til den amerikanske regering om at vende tilbage til det livssyn, som John F. Kennedy gav udtryk for, at USA skal vende tilbage til at blive en fredsskabende kraft i verden, ikke, som Kennedy udtrykte det, "en Pax Americana påtvunget verden af amerikanske krigsvåben ... men den form for fred, der gør livet på jorden værd at leve."

Vi er nemlig bekymrede for, at verden er faretruende tæt på et muligt udbrud af en ny verdenskrig, som denne gang vil være atomar og dermed betyde udslettelsen af alt liv på Jorden. Fra på mandag, om to dage, starter den største NATO-luftkrigsmanøvre over Tyskland siden afslutningen af Den kolde Krig, Air Defender 23, med den hidtil største manøvreoverførsel af 100 kampfly fra USA til Tyskland, herunder Stealth F-35 med atomvåben, samt yderligere 120 kampfly fra andre lande. Grundlaget for manøvren er en luftkrig mod en imaginær fjende, som også råder over et potent luftvåben, og det er indlysende, hvem denne fjende ville være. I den nuværende situation med en eskalerende krig i Ukraine kan et militært uheld eller en pilots fejl meget let blive fejlfortolket som en aggressionshandling. Der har på det seneste været flere og flere ukrainske angreb på russisk territorium, og den russiske luftovervågning vil helt sikkert være i højeste alarmberedskab for at observere NATO's manøvre. Russiske observatører, som kunne kontrollere, at manøvrerne ikke er et påskud for at forberede et atomangreb, er ikke blevet inviteret. Skønt denne manøvre har været forberedt siden 2018, vil det at gennemføre den under en varm krig midt i Europa sætte verden i fare for at uddø, selv hvis det ikke var tilsigtet, men blot et uheld. Denne manøvre må afblæses, før den starter!

Med et åbenlyst vanvittigt forslag om at drive atomkrig til det yderste, under overskriften: "Nøglen til at afslutte krigen i Ukraine? Angrib Krim", har John E. Herbst, direktør for Atlantic Councils Eurasia Center, og Daniel Fried, medlem af rådet, nu gentaget forslaget fra det britiske Royal United Services Institute (RUSI) for et år siden om at "afslutte" krigen i Ukraine gennem at skabe en "Cuban Missile Crisis on steroids," ved at lade Ukraine angribe Krim. Ved at ødelægge Kertj-broen ville Ukraine først indtage Krim, og så ville sprækkerne i Putins regime opstå, og han ville blive væltet. Derefter ville Rusland acceptere at have tabt krigen. Uden at nævne den største risiko for, at dette ville overskride den ultimative røde linje for den i øjeblikket stærkeste atommagt – Rusland – og en påviselig uvidenhed om manglen på den slags diskussioner, bag kulisserne, som eksisterede mellem Kennedy og Khrusjtjov, afspejler dette forslag tydeligvis tankegangen hos en stor fraktion i det anglo-amerikanske etablissement, som Atlantic Council er talerør for.

Ud over medlemmet af Order of the British Empire og tidligere kommandør for Storbritanniens og NATO's kemiske, biologiske og radiologiske atomstyrker, hævder den britiske oberst Hamish de Bretton-Gordon (pensioneret) uden det mindste bevis, at præsident Putin ville forberede atomkraftværket i Zaporozhye som et "improviseret atomvåben". Derfor bør Vesten handle for "hurtigst muligt at stoppe Putin" med "hvad det end kræver", udtaler han.

Disse forslag er det rene vanvid. Det, der bør få enhver fornuftig person på planeten til at blive alarmeret i højeste grad, er ikke kun det faktum, at det er blevet "normalt" for de toneangivne medier at offentliggøre sådan en atomkrigsfremkaldende gift, men at næsten alle vestlige institutioner undlader at fordømme sådanne uansvarlige ytringer, men går med på den officielle fortælling om Putins "uprovokerede aggressionskrig".

Situationen i dag er langt farligere end under Cuba-krisen og

langt farligere end under mellemdistancemissilkrisen i begyndelsen af 1980'erne, men den offentlige bevidsthed er blevet knust af en ubarmhjertig krigspropaganda, som har dæmoniseret Rusland og i stigende grad Kina, og tilsyneladende udryddet enhver historisk erindring hos dele af befolkningen og efterlader andre med en følelse af fortvivlelse over, hvad de skal foretage sig!

Ja, hvad skal man gøre i dette utroligt farlige øjeblik i historien? Schiller Instituttet cirkulerer internationalt en appel til USA's præsident – dvs. præsident Biden – om hurtigst muligt at vende tilbage til John F. Kennedys politik, som den kom til udtryk i hans fredstale, der blev holdt for 60 år siden i dag.

Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, understregede, at mordet på Kennedy, og især Warren-kommissionens mørklægning af mordet, repræsenterede et afgørende brud, et dramatisk paradigmeskifte i amerikansk politik, en overtagelse af det, som præsident Eisenhower havde kaldt det "militær-industrielle kompleks". Og at forvandlingen af den slags USA Kennedy talte om, et USA, der stod for "ikke blot fred for amerikanerne, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vores tid, men fred for alle tider", til et USA, der insisterede på Pax Americana i en unipolær verden, som var begyndt at blive indført på det tidspunkt. Og med Kennedy blev hans grænseløse tillid til menneskets fuldkommenhed og kraften i hans troværdighed myrdet, og en nedadgående spiral ind i den nuværende dybe kulturelle krise tog sin begyndelse. Og det er ikke en overdrivelse at sige, at den nuværende forfærdelige situation, med masseskyderier hver 16. time, med de dramatiske selvmordsrater blandt unge, det omsiggribende stofmisbrug og håbløsheden for de fattigere dele af befolkningen, er resultatet af hvad det betød for det amerikanske samfund, at mordet på en valgt præsident og mørklægningen af det kunne finde sted, uden at de ansvarlige blev stillet til ansvar.

I henhold til Kennedy Assassination Records Collection Act fra

1992 skulle de såkaldte assassination records offentliggøres den 26. oktober 2017, medmindre "den amerikanske præsident bekræfter, at: (1) fortsat udsættelse er nødvendig på grund af en identificerbar skade på det militære forsvar, efterretningsoperationer, retshåndhævelse eller udøvelse af udenlandske relationer; og (2) den identificerbare skade er så alvorlig, at den opvejer den offentlige interesse i offentliggørelse."

Denne udløbsdato fandt sted under præsident Trumps præsidentskab, som altid havde lovet, at han ville frigive disse dokumenter. Datoen passerede, og ifølge dommer Napolitano sagde Trump til ham: "Dommer, hvis du så, hvad jeg så, ville du vide, hvorfor jeg ikke kan frigive dem."

Så hvad ville være en skade af en sådan alvor, at den ville opveje offentlighedens interesse i offentliggørelse? Jeg tror, det bringer os til sagens kerne. Robert Kennedy Jr, nevø til John F. Kennedy og søn af den ligeledes myrdede Robert Kennedy, afslørede for nylig, hvad hans far mistænkte ham for.

Hvad kunne være en større skade end at få en global atomkrig, som ville udslette menneskeheden og alle minder om den, fordi der ikke ville være nogen tilbage til at undersøge, hvordan det kom til denne tragedie uden sidestykke? Er det ikke den mest presserende opgave for alle, der har en vis kapacitet, at gøre alt for at frigive disse optegnelser fuldt ud, og ikke på den kontrollerede stykkevisse facon, som Nationalarkivet gør i øjeblikket?

Hvis det kom til en atomkrig, så ville mordet på Kennedy og mørklægningen vise sig at have været "punctum saliens" i Friedrich Schillers forstand, hvorved en bane blev startet, som førte til katastrofen. Hvis muligheden for atomar udslettelse skal afværges for altid, kræver det absolut, at USA's præsident vender tilbage til paradigmet i Kennedys fredstale.

Bortset fra den umiddelbare krise omkring Ukraine gennemgår verden lige nu en skelsættende forandring, som kun få er bevidste om i Vesten. Men mange flere mennesker er bevidste om det i landene i det Globale Syd. Det kollektive Vestens – USA, Storbritannien, EU (og mærkeligt nok Japan, som tror, at det er en del af Vesten) – forsøg på at opretholde den unipolære verden, som Fukuyama troede ville opstå efter Sovjetunionens sammenbrud (den såkaldte “historiens afslutning”), som en fortsættelse af Wolfowitz-doktrinen, fungerede ikke. I stedet for at underkaste sig den “regelbaserede orden” – som er et meget fleksibelt begreb, afhængigt af hvor det anvendes – anså landene i det Globale Syd det for mere fordelagtigt at samarbejde med Kinas Bælte- og Vej- Initiativ og realisere reel økonomisk udvikling, end at forblive i en egentlig kolonistatus dikteret af disse regler, såsom IMF’s betingelser eller åget af “passende teknologier”, som afskærer dem fra basale infrastrukturprojekter, der er forudsætningen for seriøs industrialisering. De seks udvidelser af NATO mod øst, som nu truer med at blive til Global NATO, gik hånd i hånd med bevæbningen af dollaren og sanktionsregimer mod ethvert land, der ikke ønskede at passe ind i denne unipolære verden. Resultatet var et epokegørende tilbageslag, som fortællerne for den verdensomspændende udbredelse af det neoliberale system som det eneste alternativ tydeligvis ikke havde forudset.

Som en slags selvforsvar leder disse nationer nu efter et andet system, der giver mulighed for at udvikle deres økonomier, og mange har som mål at blive et mellemkomstland på relativt kort sigt. Over 30 af dem har ansøgt eller forsøger at ansøge om at blive medlemmer af BRIKS-Plus, og Bandung-ånden, Den alliancefrie Bevægelses store ambition, er vendt tilbage, og denne gang mere kraftfuldt, da den samarbejder med Kina og Bælte- og –Vej-Initiativet. Hvis USA og landene i det forsøgte Globale NATO fortsætter med at forsøge at “afkoble” eller “fjerne risikoen” fra det overvældende flertal af den menneskelige befolkning, som repræsenterer omkring 85% af menneskeheden, ville det være

aldeles tragisk. Hvis verden blev opdelt i to grundlæggende blokke, ville det ikke kun skade verdensøkonomien enormt, det ville næsten helt sikkert føre til en tredje verdenskrig, selv hvis krisen omkring Ukraine kunne afbødes på kort sigt.

Det er måske ikke indlysende for den gennemsnitlige amerikaner eller tysker, men det er helt sikkert indlysende for efterretningstjenesterne, at lande som USA's, Storbritanniens og Tysklands image har lidt voldsomt. Tyskland, for eksempel, som tidligere blev beundret internationalt for sine videnskabelige opdagelser og klassiske kultur, er blevet til grin i hele verden og har forladt atomenergi uden at have et alternativ? Med en regering, der ikke formår at gribe ind over for de skyldige i sabotagen af Nord Stream-rørledningerne? Eller forsvare sin befolkning mod en afindustrialisering af halvdelen af sin økonomi, som truer med at kaste hele Europa ud i økonomisk og socialt kaos! Og for USA? Det land, der engang var håbets fyrtårn og frihedens tempel, er nu frygtet, eller det der er værre. Ifølge en undersøgelse fra Watson Institute på Brown University er dødstallet for krigene efter 9/11 (11. september) mindst 937.000 mennesker på grund af direkte krigsvold, herunder væbnede styrker på alle sider af konflikterne, entreprenører, civile, journalister og humanitære arbejdere. Men mange gange flere er døde indirekte i disse krige på grund af følgevirkninger som underernæring, ødelagt infrastruktur og miljøforringelse; anslået 3,7 millioner. Altså mere end 4,5 millioner i alt.

Mange vil måske betragte det som en utopisk idé, at USA's præsident, Biden, kunne bruge 60-årsdagen for Kennedys fredstale som anledning til at finde en måde at skabe fred med Rusland og Kina på, sådan som Kennedy greb spørgsmålet an, ved at vise respekt for den andens interesser og historiske bidrag. Hvis disse kritikere viser sig at have ret, kan hele menneskeheden ende i en tragedie. Men måske kan denne vision være en, som det amerikanske folk tager til sig, at præsident Biden bliver vor tids store fredsmægler og finder en plads i

historien, som ikke “ender”; som ophører med at eksistere på grund af atomkrig, men som etablerer en ny æra for menneskeheden, hvor alle nationer lever sammen i en “ægte fred, den slags fred, der gør livet på jorden værd at leve, den slags, der gør det muligt for mænd og nationer at vokse og håbe og opbygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vores tid, men fred for alle tider.”

Det er bestemt noget at kæmpe for! Tak skal I have.

Dialog i Danmark mellem Pakistans viceudenrigsminister H.E. Hina Rabbani Khar og Schiller Instituttets stifter og international formand Helga Zepp-LaRouche

Den 10. juni 2023 (EIRNS)-En 15-minutters dialog til offentlig omtale fandt sted i går mellem H.E. Hina Rabbani Khar, Pakistans viceudenrigsminister (Minister of State for Foreign Affairs) (siden april 2020), og Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og international formand af Schiller Instituttet, i anledning af minister Khars besøg i Danmark. Pakistans ambassade i Danmark havde inviteret Schiller Instituttet til en drøftelse med hende, hvori Helga Zepp-LaRouche deltog via Zoom. Til stede var også Tom Gillesberg, formand, og Michelle

Rasmussen, viceformand for Schiller Institutttet i Danmark.

YouTube-videoen er tilgængelig her:
<https://youtu.be/4GtJMFd-T0c>

Følgende blev inkluderet i pressemeddelelsen udsendt af Pakistans udenrigsministerium:

“Viceudenrigsministeren talte med den danske afdeling af Schiller Institutttet om Pakistans tilgang til vigtige regionale og internationale forhold. Den internationale præsident for Schiller Institutttet, Helga Zepp-LaRouche, deltog i samtalen via Zoom.”

Pressedækning: Pressemeddelelsen fra Pakistans udenrigsministerium vedrørende minister Khars rejse til Danmark og Finland, herunder hendes møde med Helga Zepp-LaRouche og Schiller Institutttet i Danmark, blev offentliggjort af pakistanske medier, herunder The International News og The Nation, Dispatch News Desk, samt dækning i Radio Pakistan, The Business Reporter og Urdu Point, som udelukkende nævnte Schiller Institutttet i Danmark. Den blev også inkluderet i ministeriets RSS-feed og vist på Pakistans ambassades hjemmeside i Danmark og sandsynligvis på de andre ambassader rundt om i verden.

H.E. Hina Rabbani Khar er en ledende politiker i Pakistan, som har været udenrigsminister (2011-2013), finansminister (2008-2011) og økonomiminister (2003-2007) samt medlem af parlamentet. Hun repræsenterer Pakistan People's Party. Minister Khar fungerer som viceminister i udenrigsministeriet næst efter udenrigsministeren.

På udenrigsministeriets hjemmeside står der: “Hendes periode som udenrigsminister huskes bedst for det “regionale omdrejningspunkt” i Pakistans udenrigspolitik, hvor hun koncentrerede sig om at opbygge bånd til Pakistans nærmeste nabolande. Dette omfattede normaliseringen af handelsforbindelserne med Indien, og en politik der rakte ud

til alle politiske partier og etniciteter i Afghanistan. Hendes tid inden for finans og økonomiske anliggender omfattede Pakistans bilaterale og multilaterale økonomiske diplomati.

“Hina Rabbani Khar dimitterede fra det prestigefyldte Lahore University of Management and Sciences med en kandidatgrad i økonomi og tog senere en mastergrad i ledelse fra University of Massachusetts i Amherst.”
(<https://mofa.gov.pk/minister-of-state/>)

Referat af mødet:

Dialogen i går begyndte med en kort introduktion af Helga Zepp-LaRouche, fremført af Michelle Rasmussen fra Schiller Instituttet i Danmark.

Minister Khar beskrev derefter nogle af de udfordringer, Pakistan står overfor midt i den nuværende verdenskrise. Her følger en sammenfatning af nogle vigtige punkter.

Ministeren fortalte, at hun gerne ville beskrive, hvordan “resten”, som ikke er en del af “Vesten”, anskuer situationen. “Hvordan er vi endt i en verden, hvor suveræne lande bliver adspurgte: “Hvilken side er du på?”” Vi er på vores egen pakistanske banehalvdel, hvor vi allierer os med det ene eller det andet land eller den ene eller den anden gruppe af lande i overensstemmelse med vores interesser og værdier. Det, der truer os nu, er, at vi siden 1945 har fået at vide, at vi skal have frihandel, fri bevægelighed for varer, investeringer, mennesker og information, og nu får vi besked på, at vi skal opføre barrierer.

Hvert land har lært sin egen lektie af, hvordan verdens beslutninger er blevet truffet. De to interventioner, som inkluderer den der har været i Afghanistan i 40 år, har været meget bekostelige. Kameraerne bevæger sig væk, men kaos er stadig til stede. Nogle lande udtalte på FN's Doha Afghanistan Forum, at de ikke havde fejlet – de havde haft succes med at

indføre sanktioner og sikre, at de ikke havde adgang til deres reserver. Det betyder kvælning af en økonomi. Skal piger, der ikke kan gå i skole, heller ikke have mad? Er det vores reaktion på et regime, vi ikke kan lide?

Pakistan er udfordret med hensyn til at brødføde og uddanne egne børn, øge BNP og håndtere de katastrofale hændelser, som klimaforandringerne fører med sig. COVID og klimaforandringerne afslørede, at vi ikke kan sikre os selv inden for vores grænser. Det er trist og en smule umodent, at vi på et tidspunkt, hvor vi burde forberede regler for kunstig intelligens og klimaforandringer, har meget travlt med at opdele verden i stadig flere stykker.

Helga Zepp-LaRouche (omskrevet): Helga takkede indledningsvist ministeren for muligheden for at tale med hende. Jeg er dybt bekymret over faren for verdenskrig, som er meget overhængende med kombinationen af Ukraine-krisen og forsøget på at etablere et Globalt NATO. Men jeg ønsker ikke udelukkende at fokusere på det.

Samtidig har vi et utroligt potentiale, fordi Den alliancefrie Bevægelse, som var mere eller mindre ude af drift – jeg kan nævne, at min mand, Lyndon LaRouche, udviklede Den Internationale Udviklingsbank i 1976, og vi førte samtaler med disse lande, som praktisk talt vedtog forslaget på deres konference i Colombo, Sri Lanka. Det fungerede ikke på det tidspunkt, på trods af at størstedelen af verden ønskede en ny økonomisk orden. Lande blev destabiliseret – Indira Gandhi (Indien), fru Bandaranaike (Sri Lanka), Ali Bhuttos tragiske historie i Pakistan.

I de senere år, primært på grund af Bælte- og Vej-Initiativet (fra Kina) og potentialet for ægte økonomisk udvikling, som China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) i Pakistan, er der sket en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse og Bandung-ånden (byen i Indonesien, hvor bevægelsen blev stiftet) – at det er muligt at gøre en ende på kolonialismen én gang for

alle.

Det er et enormt potentiale, for hvis man udelukkende ser på verden fra det Globale Nord og konflikten med Rusland og Kina, ser det næsten håbløst ud. Hvis verden falder i to helt adskilte blokke, er jeg enig med Dr. Mahathir fra Malaysia i, at det udgør faren for Tredje Verdenskrig.

Det Globale Syd, som repræsenterer størstedelen af menneskeheden, og hvor stemningen er optimistisk, hvilket ses af, at 30 lande har ansøgt om at blive medlemmer af BRICS, må fremstå med en meget tydeligere stemme. Som præsident Sukarno (Indonesien) og Nehru (Indien) sagde i Bandung, hvis der kommer en verdenskrig, vil den påvirke det Globale Syd lige så meget som Nord. Det giver det Globale Syd ret til at lade deres stemme høre.

Det er derfor, jeg har foreslået en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med ti principper, som jeg gerne vil gøre jer opmærksomme på, fordi det skal diskuteres.

På randen af tredje verdenskrig og sammenbruddet af den atlantiske verdens finansielle system er spørgsmålet, om vi, som den eneste kreative art vi kender, er i stand til at skabe en verdensorden for alle nationers overlevelse og udvikling?

Minister Khar: Jeg er fuldstændig enig med dig. Jeg har lige talt ved European Council on Foreign Relations, og jeg fik at vide, at min tale var meget forfriskende, selv om den bare skulle have været ganske almindelig. Mens du talte, skrev jeg ned, hvad jeg vil skrive en artikel om: Syd er det nye Nord. Vi minder resten af verden om de ting, vi har lært, og som vi ikke kommer til at glemme.

Jeg betragter det som konkurrence, der ændrer sig til konfrontation og derefter måske til konflikt. Og vi mangler samarbejde, som er fuldstændig udeladt. Det er næsten, som om man ikke kan samarbejde i verden, at den splittes i to.

Jeg vil læse de ti principper, og det vil virkelig være umagen værd for os at tilegne det, og sætte det ind i vores tænkning, og introducere det til Udenrigsministeriet. Og så er der “Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen (Schiller Instituttets og EIR’s specielrapporter)”. Lad os holde kontakten. Det, vi potentielt kan se på, er måske en lektion til vores udenrigstjenestes akademi, så vi er i stand til at formidle dette til en bredere kreds.

Afslutningsvis takkede Michelle Rasmussen minister Khar for at give os mulighed for at præsentere vores synspunkter og overrakte hende tre specialrapporter, The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge bind 1 og 2 og Extending the New Silk Road to the West Asia and Africa, som hun satte stor pris på. Minister Khar takkede derefter Helga Zepp-LaRouche og de to medlemmer af Schiller Instituttet fra Danmark.

Grundlæggende retningslinjer fra LaRouche for overgangen til et nyt internationalt finanssystem

Den 7. juni 2023 (EIRNS) – Det følgende er en foreløbig version af det indledende memorandum i et længere dokument, der vil blive offentliggjort i EIR, og som vil indeholde en sammenfattende kronologi over Glass-Steagall, de-dollarisering og sanktionsudvikling i løbet af 2022 og 2023.

Der er en udbredt international erkendelse af, at vi er vidner

til, at det globale finansielle system med flydende valutakurser, som blev etableret for et halvt århundrede siden efter den 15. august 1971, er ved at gå til grunde – et system, som har udspytet en spekulativ boble på 2 billioner dollars, sideløbende med en grusom plyndring af den fysiske økonomi i det såkaldte Nord, men især i det Globale Syd. Det er ligeledes tydeligt, at et nyt system er ved at opstå, med intense drøftelser i det Globale Syd om, hvordan man kan etablere et system uden dollar, for eksempel omkring en udvidet sammenslutning af nationer, "BRIKS-Plus"; mens spørgsmålet om at genindføre Glass-Steagall i USA og Europa er tilbage på dagsordenen – som vi dokumenterer i den sammenfattende kronologi nedenfor.

Det kommende topmøde mellem BRIKS-landene i Johannesburg, Sydafrika, den 22.-24. august kan meget vel blive et afgørende vendepunkt.

Men der er også en udbredt forvirring omkring nogle fysisk-økonomiske nødvendigheder, som Lyndon LaRouche i lang tid redegjorde for, og uden hvilke overgangen til et nyt internationalt system i bedste fald vil være kaotisk og i værste fald muligvis kan udløse en atomar Tredje Verdenskrig. Det væsentlige er opsummeret i LaRouches "Fire love" (https://larouchepub.com/eiw/public/2021/eirv48n50-20211217/eirv48n50-20211217_003-editorial.pdf) og hans "Handel uden valuta" (https://larouchepub.com/lar/2000/lar_commodities_2730.html) for at nævne nogle steder.

Kort sagt: Det er nødvendigt, men ikke engang tæt på tilstrækkeligt, at forlade det synkende finansielle Titanic. De centrale spørgsmål, som en sådan første, påkrævet foranstaltning stiller, er: Hvilken slags redningsbåde skal erstatte Titanic? Hvordan er de konstrueret, og hvad sikrer deres flydeevne undervejs? Og hvor sejler de hen?

Der er tre centrale kriterier, som det nye system og dets

valuta skal indfri:

Total adskillelse mellem den nye valuta og de deltagende nationale valutaer på den ene side, og den rovgriske, giftige dollar på den anden side – dvs. ingen uhindret omveksling mellem dem. Valutakontrol og kapitalkontrol bliver vigtige redskaber til at opnå dette resultat. For USA betyder det en tilbagevenden til Glass-Steagall med dens strenge adskillelse mellem produktiv kredit og spekulativ aktivitet.

Et fast valutakursforhold mellem og blandt de deltagende nationale valutaer og den nye valuta. Flydende valutakurser har været et redskab for finansiel spekulation siden august 1971, og de er uforenelige med langsigtet handels- og investeringssamarbejde mellem suveræne nationer.

Produktiv kredit skal udstedes i den nye valuta for at finansiere store udviklingsprojekter, med hovedvægt på videnskab og avanceret teknologi, i og mellem de deltagende nationer, for hurtigt at sætte skub i de fysiske økonomier og derved give den eneste mulige solide opbakning til den nye valutas værdi og stabilitet. Tænk Alexander Hamilton.

Et nyttigt udgangspunkt for diskussionen og uddybningen af disse tre kriterier er at erkende, at en tilbagevenden til Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov fra 1933 i USA, eller bankopdeling, som det kaldes i Europa, i bund og grund er den samme politik som det Globale Syds nuværende stræben efter "af-dollarisering". De udgør tilsammen en måde at springe af den synkende Titanic. I begge tilfælde bliver den spekulative London-baserede dollar skrottet og afskærmet, mens hvert lands nationale banksystem genopbygges på ikke-spekulative aktiver og på investeringer i ikke-spekulative produktive aktiviteter, hvorved man i realiteten skaber en ny valuta. I USA's tilfælde ville denne "nye valuta" tage form af en tilbagevenden til den produktive amerikanske dollar eller Lincolns greenback, til forskel fra den spekulative London-dollar eller "Londollar", som styrer den transatlantiske finanssektor i dag.

En sådan tilgang, og kun en sådan tilgang, åbner døren for en arbejdsalliance mellem det Globale Syd og et USA, der er befriet for Wall Streets og City of Londons dominans. Et USA præget af George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin Delano Roosevelt, John F. Kennedy og Lyndon LaRouche. En sådan arbejdsalliance danner det eneste sikre grundlag for at undgå krig og skabe universel udvikling.

Med disse begreber og kriterier i baghovedet kan vi give et kort overblik over højdepunkterne i den seneste tids diskussioner og tiltag verden over omkring Glass-Steagall og af-dollarisering.

Sanktioner fremprovokerer af-dollarisering

Umiddelbart efter at den russiske præsident Vladimir Putin bekendtgjorde Ruslands særlige militæroperation (SMO) den 24. februar 2022, blev de vestlige sanktioner mod Rusland kraftigt optrappet: omkring 300 milliarder dollars af Ruslands valutareserver, den del der befandt sig i udlandet, blev omgående beslaglagt; handel blev blokeret; og London og Washington forsøgte at tvinge Rusland til at misligholde sine gældsforpligtelser. Ruslands "ruin" blev erklæret for det strategiske mål.

Det skal understreges, at sanktionsregimet mod Rusland (og andre lande) var i kraft længe før den 24. februar 2022 – som vi dokumenterer i kronologien nedenfor. Faktisk havde Rådet for Den Europæiske Union allerede den 31. juli 2014 vedtaget Rådets afgørelse 2014/512/CFSP, som opfordrede medlemslandene til at "forbyde transaktioner i eller levering af finansierings- eller investeringstjenester ... udstedt af statsejede russiske finansielle institutioner." Resolutionen forbød også "salg, levering, overførsel eller eksport af visse følsomme varer og teknologier" til Rusland.

Ligesom Ruslands SMO ikke var "uprovokeret militær aggression", men snarere resultatet af 30 års NATO-ekspansion

mod øst (i strid med klare officielle løfter til Rusland), som voksede dramatisk efter statskuppet i 2014 mod den demokratiske valgte Janukovitj-regering i Ukraine, så er det Globale Syds skridt mod af-dollarisering heller ikke et spørgsmål om "uprovokeret økonomisk aggression" mod USA og dets valuta. De er snarere overlevelsesforanstaltninger, der er vedtaget som forsvar mod økonomisk og finansiell krigsførelse, som svar på eksplicitte udtalelser fra amerikanske og andre embedsmænd om, at deres mål er at "reducere rublen til murbrokker" og sørge for, at den russiske økonomi "halveres" (præsident Joe Biden, 26. marts 2022) og "ruinere Rusland" (den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock, 24. januar 2022).

Måske mest chokerende og afslørende var de meget omtalte kommentarer den 25. januar 2022 fra to unavngivne "ledende embedsmænd" i Det Hvide Hus på et pressemøde, hvor de beskrev "alvoren af de økonomiske konsekvenser, vi kan og vil pålægge den russiske økonomi", herunder "en forringelse af Ruslands produktive kapacitet over tid ... [for] at ramme Putins strategiske ambitioner om at industrialisere sin økonomi." De truede med, at USA, Storbritannien og Europa "står sammen i vores intention om at indføre massive restriktioner, som vil være et alvorligt og øjeblikkeligt slag mod Rusland."

Dette var en måned før Ruslands SMO begyndte.

Selve dollaren blev hurtigt gjort til et våben. Den 24. februar blev førende russiske banker sat på sanktionslisten, hvilket gjorde det umuligt for dem at gøre forretninger med Vesten. Den 26. februar blev omkring 300 milliarder dollars i russiske valutaeserver i vestlige banker beslaglagt – med den erklærede hensigt at konfiskere dem helt og holdent. Den 4. april tog det amerikanske finansministerium skridt til at gøre det umuligt for Rusland at betale forfaldne afdrag på sin udlandsgæld, i et forsøg på at fremtvinge en ufrivillig betalingsstandsning med alle dens konsekvenser. Den 3. juni blev næsten alle russiske banker, med kun en håndfuld undtagelser, udelukket fra det internationale finansielle

kommunikationssystem, SWIFT – en langvarig trussel om at ødelægge det russiske finansielle system og den russiske økonomi fuldstændigt ved at afkoble den fra Vesten.

I hele denne periode blev Rusland nægtet adgang til vestlig teknologi, kapitalgoder og andre økonomiske forsyninger i den erklærede forventning, at det ville kaste økonomien ud i en depression, skabe socialt kaos, og i sidste ende føre til at præsident Putin blev væltet.

EU har marcheret i takt med USA og Storbritannien i sanktionspolitikken lige fra begyndelsen og har vedtaget 10 forskellige foranstaltninger siden februar 2022, og en 11. er nu under overvejelse.

Rusland har heller ikke været det eneste land, der har været mål for sanktioner og relateret økonomisk krigsførelse. Andre omfatter Kina, Iran, Syrien, Afghanistan, Venezuela og Nordkorea. I Syriens tilfælde har Cæsar-sanktionerne fra juni 2020 været medvirkende til at ødelægge den syriske økonomi og ført til, at landet i dag har en fattigdomsrate på 90 %. I Afghanistan "frøs" – dvs. stjal – USA også næsten 9,5 milliarder dollars i aktiver, der tilhørte den afghanske centralbank, og stoppede forsendelser af kontanter til landet umiddelbart efter Kabuls fald den 15. august 2021, hvilket fratog landet de minimale ressourcer, der var nødvendige for at afhjælpe sulten og tilmed den dødelige hungersnød, der hærgede landet.

Med god grund opfordrede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, den 19. juli 2022 til øjeblikkeligt at ophæve sanktionerne mod Rusland og andre udsatte nationer. "Sanktionerne mod Rusland, men også alle de andre lande, som de er blevet pålagt i årevis af geopolitiske årsager – Iran, Venezuela, Cuba, Afghanistan, Syrien, Yemen – må afsluttes øjeblikkeligt! Sanktioner, under betingelser med sult i verden, pandemi og hyperinflation, betyder folkedrab for udviklingslandene og selvmord for vores industri og landbrug!"

Hele denne lavine af sanktioner blev pålagt det Globale Syd oven på årtiers gældsudplyndring af det Globale Syd fra City of London og Wall Street.

Det er derfor ikke så underligt, at langt størstedelen af det Globale Syd nu betragter dollaren som en upålidelig valuta, der er giftig og destruktiv. Det er ikke underligt, at opfordringer (og aktioner) til "af-dollarisering" spredt sig lynhurtigt i det Globale Syd – som vi også dokumenterer nedenfor.

Da optrapningen af sanktionerne for alvor satte ind i begyndelsen af 2022, begyndte den amerikanske centralbank at hæve renten dramatisk: den 18. marts 2022 skete den første stigning på et kvart procentpoint, og 2022 sluttede ni måneder senere med en amerikansk centralbankrente på 4,33 %.

Kombinationen af disse to processer bragte en længe ulmende diskussion op til overfladen i det Globale Syd om, hvordan man kunne frigøre sig fra det giftige dollarsystem. Den 10. marts 2023 krakkede Silicon Valley Bank i USA, efterfulgt af Credit Suisse i Schweiz den 19. marts 2023, og konsekvenserne af disse bankkollaps førte til en parallel diskussion om Glass-Steagall i USA og Europa.

Styrker og svagheder ved de hidtidige overvejelser

I det store hele var 2022 et år, hvor der var en betydelig stigning i diskussioner og politiske studier omkring af-dollarisering, hvor Rusland, Indien og Kina ikke overraskende førte an. Men med meget få undtagelser begyndte der først at blive taget konkrete skridt i den retning i 2023, og disse skridt er fortsat med at accelerere frem til i dag. Med hensyn til Glass-Steagall satte bankkollapsene i USA og Schweiz i marts 2023 gang i en diskussion af denne politik (hovedsageligt i Schweiz og USA, hvilket var forudsigeligt), og højdepunktet var genfremsættelsen af et Glass/Steagall-lovforslag i den amerikanske kongres af rep. Marcy Kaptur (D-

OH) den 19. april 2023.

Styrken ved sådanne diskussioner har været, at man seriøst overvejer at gennemføre grundlæggende ændringer. Det globale sanktionsregime – især over for Rusland – gjorde det klart, at: a) den giftige "Londollar" ikke længere var en troværdig international reservevaluta; og b) sanktionerne havde slået fejl, herunder den såkaldte "atomare mulighed" for at udelukke lande fra det internationale bankafregningssystem, SWIFT. Det viste sig, at City of London og Wall Street har mere gøen end bid – undtagen selvfølgelig den meget reelle trussel om brug af overvældende militær magt til at påtvinge deres vilje på undersåtter, op til og inklusive atomkrig med Rusland og Kina.

Men svagheden ved de hidtidige overvejelser, både i det Globale Syd og i Vesten, har været, at begge sider stort set er uklare om, hvad der skal til for at give den nye valuta solid opbakning: dvs. hvad der er den sande kilde til økonomisk værdi. Der har været for meget fiflen med finansielle teknikaliteter og for lidt tænkning om de videnskabelige principper for fysisk økonomi. Hvor vigtigt det end er at have handelsafregninger i lokale valutaer, hvor vigtigt det end er at oprette swap-faciliteter uden dollar og endda deciderede afregningscentraler, så er det afgørende at kunne udstede "hamiltonsk" kredit uden dollar til produktiv infrastruktur og andre investeringer – og det gælder lige så meget for USA og Europa som for det Globale Syd.

Tag for eksempel tilfældet Latinamerika. Den eneste måde, hvorpå Argentina-Brasilien-BRIKS vs. IMF-problemet (se nedenfor) kan løses, er ved at få Kinas Bælte- og Vej-Initiativ til at fungere aktivt i regionen – at sætte "spaden i jorden" og begynde at bygge de længe ventede bi-oceaniske jernbanekorridorer på tværs af kontinentet, især baseret på kreditlinjer i multimilliardklassen uden dollar. Værdien af disse kreditlinjer, og af den valuta de udstedes i, afhænger helt af de pågældende regeringers hensigt om at udvikle

arbejdskraftens produktive kræfter, den “potentielle relative befolkningstæthed”, som Lyndon LaRouche beviste i sin banebrydende “Handel uden valuta”.

Sammenfattende kronologi

Følgende sammenfattende kronologi, der dækker 2022-2023, giver en fornemmelse af processen. (Indlæg om de-dollarisering er i standardtype; indlæg om Glass-Steagall er i kursiv; indlæg om sanktioner er i fed skrift).

(Artiklen vil blive offentliggjort i den næste EIR).

Risikoen ved Vestens “Kina-strategi”?

International online-konference onsdag den 7. juni 2023

Vi inviterer dig hermed til et onlineforum for at diskutere udfordringerne ved Vestens nuværende Kina-politik.

Blandt talerne er

- Helga Zepp-LaRouche, præsident for Det Internationale Schiller Institut, Tyskland
- Zhang Jun, dekan for den økonomiske skole på Fudan Universitet i Shanghai, Kina
- Charles Liu, Senior Fellow ved Taihe Institute, Kina

– Ole Döring, professor ved Institut for Fremmedsprogstudier ved Hunan Normal Universitetet, Kina

I det nuværende geopolitiske miljø bevæger vestlige ledere sig væk fra at referere til Kina som en “partner” og betoner Kina i højere grad som en “rival”. For eksempel har EU-Kommissionen for nyligt promoveret “de-risking” for at reducere Europas påståede afhængighed af Kina i visse økonomiske sektorer. USA’s “afkoblingsstrategi” søger at afskære Kina fra de teknologiske forsyningskæder. Og den tyske regering har erklæret Kina for en sikkerhedsrisiko og arbejder på en plan om at indføre import- og eksportkontrol, investeringsbarrierer og andre sanktioner mod Kina.

Kina understreger på den anden side, at hvis landene ønsker at reducere risikoen, bør de handle mere med Kina. Hvad er mulighederne og potentialerne ved disse to synspunkter? Vestlige sanktioner mod russiske energiråvarer og varer har allerede vist den modsatte effekt og har i høj grad givet bagslag for Europa. Vil de vestlige ledere lære af denne fiasko og forhindre endnu en alvorlig fejlvurdering?

I realiteten er Kina verdens vigtigste handels- og produktionscenter, og dets Bælte- og VejInitiativ bringer infrastrukturudvikling til de fleste lande, der har et behov for det. Vil Vesten reflektere over dette faktum og skabe et nyt paradigme for fredeligt win-win-samarbejde? Da den vestlige “fortælling” ikke levner plads til en sådan debat, ønsker vi at skabe en platform, hvor en bred alliance af internationale tænkere, iværksættere og politiske strateger kan føre en offentlig dialog.

June 7, 2023 (EIRNS)–Preliminary report on the June 7 Schiller Institute Webinar: “What Are the Risks of the West’s ‘China Strategy’”?

Stephan Ossenkopp, moderator, made some initial observations. During the last few days, the head of the BND has alleged that

40,000 Chinese students in Germany could potentially be working as spies. Authorities will closely monitor cooperation in the scientific and high-tech fields. G7 will monitor investments by member nations in China, and the EU has announced sanctions on companies which are allegedly helping Russia.

Helga: She commented on what she called an ominous new word, "de-risking." "What is at stake is much more than the economic relation between Europe and China; it is the existence of Germany as an industrial state." The "North" (the Atlantic nations plus Japan) is going not only against China, but against the BRICS and de facto against the entire Global South. She agrees with Malaysia's Mahathir that this leads to WWIII. Concerning the situation in Germany, she marveled at "the amazing lack of interest" by the German government in investigating the sabotage of Nordstream. She reported a number of devastating statistics for the German economy, including that up to 46% of German industrial companies are considering relocation to US or China. She sees an impending systemic crisis, because the essential problem went unresolved in 2008. BRI gives 150 nations their first opportunity to realize their innate right to overcome poverty and underdevelopment. The Chinese economy is the world's true growth engine. "President Lula heralded the new development bank headquartered in Shanghai as the coming great bank of the Global South." "For Germany and other European nations, a positive future without cooperation with the Global South is impossible."

Prof. Zhang Jun: The West tries to isolate China, but China can sustain its economic development by itself if necessary, including developing its own technologies to replace those being denied to it by the West (which may not be a bad thing; in the long run, this will prompt China to speed up its R&D.) Likewise, Western nations can find an alternative to the supply chain of China, but it will come with a high cost.

Ole Döring: He lamented the “serious, unprecedented, unfortunate and entirely unnecessary confrontation” between the West and China. Speaking of the West: “After 1989, they have entered a mind-zone called The End of History.” He referenced Immanuel Kant: “Concepts without experience are empty; experiences without concepts are blind.” He went on to say that “Contextual concepts such as race, gender and even culture have been deprived of their real meaning and have become weaponized.” “The Tower of Babel is crumbling once again.” “The West needs fresh input of realism and pragmatism in order to regain a humanistic balance. Such input can come from peoples and cultures who are eager to learn, and willing and able to share. Obviously, this makes China the number one choice as an ally...”

Döring approvingly quoted a German business leader who called for culture, science, or youth exchange with China. “However, if we use the wrong terms to describe ourselves and each other, we run a high risk, we get stuck in the past, we misjudge each other, and create avoidable misunderstandings... Those who define human relationships as systems cut into their own flesh.”

Charles Liu: “It’s not just China, it’s the growth of Asia, the swing from the West to the East,” which “had China at its core.” “What we had in China, was the building of the most sophisticated, and the most modern, supply chain, and the logistics system, that exists in the world today.” He quoted Deng Xiaoping: “To get wealthy, you have to build a road first.” What China wants, is not to hear preaching from Europe about political correctness. China wants peace and stability, so that everybody can develop and benefit. Europe risks totally becoming a vassal of the Americans, and missing the boat of the BRI and the many benefits it brings.

Final remarks:

Ole Döring: Another “take home” from Kant: freedom means responsibility. There is no human being without education. Can

we combine Kant and Confucius for education?

Charles Liu: Decoupling, interruption of supply chain, will cause social disorder, downgrading of living standards all over the world. Even without WWII we could have a mess all over the world.

Helga: This moment of hope, when we could have a new era for mankind, could be ruined by de-risking/decoupling. Confucius's image of "the sage" and Schiller's Beautiful Soul are compatible visions of what is needed. Young Chinese are interested in Europe's classical culture, we need to make the interest mutual.

International fredskoalition må vokse for at stoppe Tredje Verdenskrig

Den 7. juni 2023 (EIRNS) – Meddelelsen nedenfor blev udsendt i dag af Schiller Instituttet, hvis grundlægger og leder Helga Zepp-LaRouche er deltager i den beskrevne begivenhed. Schiller Instituttet cirkulerer en underskriftsindsamling, udgivet den 17. maj, i anledning af at det i år er 60 år siden, den 10. juni, at præsident John F. Kennedy holdt sin berømte tale på American University om det, han selv betegnede som "det vigtigste emne på jorden: Verdensfred".

Underskriftsindsamlingen, som i dag har underskrifter fra over 55 lande, har titlen: "Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden til USA's (næste) præsident!"

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_

citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states]

Den 10. juni er Schiller Instituttet vært for et internasjonalt webinar, "Verden har brug for JFK's vision om fred!"

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230610

International fredskoalition må vokse for at stoppe Tredje Verdenskrig

7. juni – Hvis du er interesseret i at arbejde med den internationale fredskoalition, så kontakt venligst questions@schillerinstitute.org

Et Zoom-møde med over 25 repræsentanter for fredsorganisationer fra omkring et dusin nationer blev afholdt den 2. juni med det formål at bringe de forskellige fredsbevægelser rundt om i verden sammen for at imødegå den hurtigt eskalerende trussel om en omfattende USA-NATO storkrig med Rusland og potentielt også Kina. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, indledte mødet og fremhævede den ekstreme fare ved NATO's optrapning mod krig: Defender 23, der nu er i gang, den største multinationale luftoperationsøvelse i NATO's historie; droneangrebene på Moskva og de voldsomme forslag om at afvikle Den russiske Føderation. Hun sagde, at der var omfattende fredsdemonstrationer i USA og Europa i februar og marts, men siden da er krigsoptrapningen taget hurtigt til, og fredsbevægelsen har tydeligvis brug for at blive meget større. Så det haster med at igangsætte en langt mere helstøbt organisationsform, der kan forene og udvide verdens fredsbevægelser for at stoppe marchen mod krig, før det er for sent.

Diskussionen omfattede det presserende behov for at omdirigere militærudgifter til udvikling, hvor prisen på et enkelt F-16-

fly (i størrelsesordenen tocifrede millionbeløb pr. stk. i \$) blev sat i kontrast til det massive behov for finansiering af udvikling i de fleste dele af verden.

Udfordringen med at mobilisere et stort antal amerikanere til at blive en stemme for fred er én prioritet, og at slutte sig sammen med det Globale Syd, som oplever en renæssance for Den alliancefrie Bevægelse for endelig at overvinde alle former for kolonialisme, er en anden. Stemmen fra flertallet af den menneskelige art skal høres, da vores fælles eksistens er på spil.

Over 25 "verdensborgere" fra et dusin lande – Frankrig, Guyana, Tyskland, Italien, Kenya, Malaysia, Mexico, Spanien, Sverige, Trinidad og Tobago, Storbritannien og USA – deltog i det to en halv time lange møde, hvor de diskuterede forslag til at nå disse mål.

Følgende er uddrag fra nogle af deltagerne i drøftelserne:

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institute founder, Germany:

"The large demonstrations in February in Washington, D.C. and in Berlin, Germany, having 50,000 people, and many other local rallies since, do not match the masses in the streets which protested the Pershing II/SS-20 middle-range missile crisis in the 1980s, with hundreds of thousands of people in the street, who were aware that we were close to World War III then. ... I think that we really have to make an effort; and I would wish that this discussion today leads to a new form of organization where we would use this group of people as a kernel to try to unify the peace movement internationally, across five continents."

Donald Ramotar, former President of Guyana:

"We have to pull our minds together, and I hope this meeting will help to make a contribution in that way, to break out of this information blockade that most people in developing

countries are facing.”

Richard H. Black, former Virginia State Senator, U.S.A.:

“We are in a great deal of danger, and I think it makes a great deal of sense to bring all those groups together, especially those who don’t agree on many things, but where we intersect, where we overlap, this is where we need to act and join forces.”

Ray McGovern, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) and works with Tell the Word, a publishing arm of the ecumenical Church of the Saviour in inner-city Washington:

“It doesn’t matter if Ray McGovern believes that Putin is right on this, what matters is that Putin thinks this is the case! What we need are whistleblowers, like my former friends in the CIA—What we need is a mass mobilization to say, ‘Look, stop this Defender 23, it can come to what the Chinese call a ‘no good end.’”

Jack Gilroy, Veterans for Peace and Pax Christi, U.S.A.:

“There is a huge education needed in the United States to teach the American people, through writings and videos and various pronouncements by people in the existing Peace communities, that people must understand that Americans did provoke Russia to act.”

Martin Schotz, author, *History Will Not Absolve Us: Orwellian Control, Public Denial, & the Murder of President Kennedy, Massachusetts, U.S.A.:

“My work is primarily trying to get President Kennedy’s American University speech distributed as widely as possible. The reason for that is that Kennedy has outlined in great detail and sophistication, what the Peace process is all about and the various aspects of it. If one looks at U.S. foreign policy of the last 30 years, from my point of view, the U.S.

is 180 degrees from that speech. The exact opposite process it's been following, and that is a war process."

Chandra Muzaffar, President of International Movement for a Just World, Malaysia:

"Number 1, I think that it is extremely important to create a strong Peace movement in the United States of America...

"Number 2, I think it is also very important to encourage groups at the grassroots level in different parts of the world. I come from the Global South, and I think it is quite possible to do this, not through Peace groups, since there are not many in the Global South, but there are other types of civil society movements, they should be enthused to act...

"And the third, we have to try to get some voices within the corridors of power to act."

Angela McArdle, Chair, Libertarian Party, and Rage Against the War Machine Organizer, U.S.A.:

"What I hope is what we do is really laser focus on the anti-war movement. What can we do to advance an agenda of Peace and how can we do it that makes room for as many people as possible? I don't believe that the bloods of monsters of the war machine, like Mitch McConnell or the McCain/Cheney types, will have any interest in what we're doing, but I would hope that people who are regular 'low-information' voters on the right and left will see what we are doing, be inspired by it, and want to join with us."

Nick Brana, Chair, People's Party and "Rage Against the War Machine" Organizer, U.S.A.:

"I have a format that I think would be really good for the next meeting, that I think would really help us work [on] this enormous challenge we face, and work backwards from our goal to end the war ... to what are the possible solutions. There

have been Peace negotiation proposals by the Vatican, by Brazil, by China. There have been mass demonstrations to stop the war in the U.S., mass demonstrations to stop the war in Germany ... and then we can identify a number of different possible win conditions for us as an international Peace movement, that these are the routes by which the war can be ended. And then work backwards from those.”

Alessia Ruggeri, Trade Unionist, Italy:

“I remember very well our mobilization with the Schiller Institute to unblock Afghan funds being frozen by the Federal Reserve, funds which were needed to feed starving children. And I share Helga’s view: Peace means also economic development, as the BRICS countries are demanding right now. It is very important that all peace movements come under a single cap, a single direction, thanks to this initiative of the Schiller Institute. This way we can be stronger.”

*Maurizio Abbate, Chairman, Ente Nazionale Attività Culturali (ENAC), Italy:**

“I’ve heard a lot of reports of large demonstrations: 300,000 people or so in important cities. But this reaches only people who know the problem, who are committed. But the great majority of people who listen to the mainstream media will not understand... So it’s important to reach the people who do not know and do cultural work... One should start from culture: Schools and universities.”

“No2NATO” Representative, U.K.:

“It’s clear that the mainstream media narrative across the West is the same. People listen to their television. They are hearing the same narrative day in and day out. We need to try to change that narrative... George Galloway and Chris Williamson send their apologies for not being able to attend the meeting, saying, ‘We do hope to attend any future events that you do.’”

Bernie Holland, SGI-UK National Culture Centre, U.K.:

“I am very touched by your sincerity regarding these problems. Now this word sincerity is important here in the context of statecraft and diplomacy. I’m putting emphasis on this because for many years, we have seen the great lengths that President Putin and Secretary Lavrov have gone to build an ‘entente cordiale’ with Western partners, only to be met with dissent and deceit.”

Ulf Sandmark, President, Schiller Institute Sweden:

“What I want to bring up is the Nord Stream issue. Because the Swedish prosecutor is sitting on the proof, taking the material from the bottom of the sea. They are saying that all traces on those materials are from explosives. They are not releasing the proof at all, but they are actually doing a cover up of the crime scene. We in Sweden don’t have the power to force the prosecutor to release these things. So we need international pressure.”

Johan Nordquist, publisher, *Truth Guardian, Sweden

“The ignorance is monumental amongst ordinary people. And I think we have to overcome that. One way to do that, which has inspired me, is Scott Ritter’s effort to counter Russophobia. In Sweden, it is very difficult to speak because of the widespread Russophobia... One very simple message to reach people who are not aware, or are still in the mainstream media bubble—and that would be to ban nuclear weapons.”

Diane Sare, U.S. Senate Candidate, New York, U.S.A.:

“I was just thinking about this challenge ‘why aren’t people in the streets, why don’t we have millions of people in the streets?’ I think there are two reasons. One is that Americans had believed that you change things through the electoral process. But many Americans, from both sides, have lost faith in their electoral system, with good reason. So they are at a

loss. The other is a despair... If things get really bad, and worse, or that people realize they are worse, will this cause them to go out in the streets? I don't think so. I don't think it's going to work that way."

Jacques Cheminade, former Presidential candidate, France:

"What we have here (in France) at this point is the highest form of social demonstrations, I think probably in the developed sector. These demonstrations are against the pension reform, the counter-reform of the French government. So, as such, if it's limited against pensions, it becomes a single issue and it doesn't work. And what we have to do is to transform this social ferment into a mobilization for Peace."

Steve Starr, Professor at the University of Missouri, former Director of the Clinical Laboratory Science

"The hallmark of the Biden regime is irrationality. I think we have to find a way to get these people out of power. We can't wait for elections and whether the elections would be rigged or not would be another question. There is a man named Francis Boyle, who wrote up articles of presidential impeachment; and I think it would be worthwhile to get someone to bring those up to the House of Representatives. Because the neo-cons running foreign policy are entirely corrupt and delusional. I think some of them think they can get Russia to back down and I think some think they can win a nuclear war."

In attendance were also:

**María de los Ángeles Huerta, former Mexican Congresswoman

Chris Fogarty, Irish-American leader

Marinella Correggia, Eco-peace activist, journalist, Italy

Christer Lundgren, Sweden

Gisela Neira, World Anti-Imperialist Platform, Germany

Juan Carrero, Fundació S'Oliver, Spain

José Vega, Activist, Interventionist and Schiller Institute organizer, U.S.A.

Anastasia Battle, Activist, Interventionist and Editor-in-Chief, *Leonore Magazine, U.S.A.

Kirk Meighoo, former Senator in Trinidad and Tobago**

Foto: Maksim Romashkin, Pexels CC0

De kommende turbulente uger

Den 5. juni 2023 (EIRNS) – Noget af en legendarisk “perfekt storm” er under opsejling på strategisk plan i de kommende uger og måneder.

For det første: NATO, ledet af Storbritannien og USA, er på vej mod et frontalt sammenstød med det atomare Rusland i Ukraine. NATO-topmødet den 11.-12. juli i Vilnius, Litauen, vil i realiteten indlemme Ukraine i NATO, mens de juridiske detaljer først kommer senere – hvis der altså kommer et senere

tidspunkt, efter at Vesten har leget "atom-kylling" med Rusland.

For det andet: NATO's provokerende fremfærd i Asien og Stillehavsområdet er gået i højeste gear, hvilket var tydeligt ved de nylige IISS Shangri-La Dialogue ("Asiens førende sikkerheds- og forsvarstopmøde", som arrangørerne ynder at kalde det), herunder USA's anti-kinesiske flådemanoøvrer i Taiwan-strædet, som var timet til at tydeliggøre budskabet.

For det tredje: Forvent en kraftig optrapning af den finansielle og relaterede krigsførelse mod det Globale Syd i løbet af de næste tre måneder op til BRICS-topmødet i Sydafrika den 22.-24. august, hvor City of London og Wall Street forsøger at tilintetgøre enhver nation, der vover at forlade Vestens synkende finansielle Titanic og tilslutte sig den nye finansielle arkitektur, der er ved at opstå omkring BRIKS-Plus.

Betragt den seneste udvikling omkring Rusland, Argentina og Turkiet i denne henseende.

Ruslands nationale sikkerhedsråd udsendte den 3. juni en erklæring om, at dets topprioritet er "at udvikle foranstaltninger, der har til formål at blokere vestlige forsøg på at iscenesætte en økonomisk krise i Rusland, som indebærer en trussel om social ustabilitet i landet." Præsident Putin overvejer også de sikkerhedsmæssige aspekter af at deltage i BRIKS-topmødet i Sydafrika i slutningen af august, i betragtning af truslerne om at arrestere ham – eller det, der er værre – baseret på en uberettiget ICC-kendelse.

Argentina er udsat for finansiel krigsførelse og kapitalflugt samt IMF's krav om drastiske nedskæringer, mens landet forsøger at holde sig i live ved at etablere store yuan-baserede handels- og investeringsaftaler med Kina og nabolandet Brasilien.

Tyrkiets nye finansminister, Mehmet Simsek, en tidligere højtstående Merrill Lynch-obligationsstrateg, har meddelt, at Tyrkiet vil vende tilbage til "overholdelse af internationale normer" og øge de indenlandske rentesatser kraftigt, angiveligt for at løse problemet med en inflation på 40 %, mens Goldman Sachs har meddelt, at bankfolkene har til hensigt at udnytte kapitalflugten til at gennemtvinge en devaluering af den tyrkiske lira på 33 %.

Rusland, Argentina og Tyrkiet – ligesom hovedparten af det Globale Syd – arbejder i mellemtiden på højtryk for at få handels- og investeringsaftaler på plads i lokale valutaer med Kina og andre nationer, for at forsøge at omgå den finansielle undertrykkelse og de sanktioner, som Londons dollarbaserede system indebærer for dem. BRICS-topmødet i Johannesburg den 22.-24. august kan meget vel blive et afgørende vendepunkt i bestræbelserne på at udtænke en ny

global udviklingsarkitektur med en ny fælles valuta indbygget.

“Dette bliver en periode med pludselige, bratte forandringer,” sagde Helga Zepp-LaRouche til sine medarbejdere i dag. Forvent ikke en lineær forlængelse af de nuværende begivenheder; det er sandsynligt, at der vil ske pludselige ændringer – nogle til det bedre, de fleste måske til det værre. Men disse meget markante ændringer vil også skabe åbninger for at organisere en stærkt forøget massemobilisering mod truslen om atomkrig og til fordel for en ny, global økonomisk orden.

“Vi er på vej ind i den mest stormfulde periode”, sagde Zepp-LaRouche, men det kan også medføre et pludseligt gennembrud af modstand mod den nuværende politik – “hvis vi gør vores arbejde rigtigt”, konkluderede hun.

Schiller Instituttets kommende online-konference den 10. juni, “Verden har brug for JFK’s vision om fred!”, vil være et

oplagt samlingspunkt for denne politik, sammen med de internationale aktionsdage, der ledsager denne konference. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230610)

Foto: Tyler Lastovich, Pexels CC0

Syv dage i juni

Den 2. juni 2023 (EIRNS) – I går talte Helga Zepp-LaRouche til en mindre international forsamling af meningsfæller, der repræsenterede flere forskellige organisationer, om opgaven med at finde en måde, hvorpå man hurtigt kan ændre den nuværende histories retning. Mens der er adskillige initiativer for fred, og endog for elementer af en ny strategisk arkitektur, der i øjeblikket organiseres over hele verden, er der behov for at tilføje et nyt element, hvis de skal lykkes. En “større fredsbevægelse” er påkrævet. Umiddelbar fælles handling, der kombinerer ressourcerne fra flere organisationer og adskillige tænkere, skal ud-tænke og derfor ud-organisere dem, der bringer verden tættere på atomar ruin.

Til en sådan “mere ophøjet fredsbevægelse” kræves klassiske principper for statskunst. Det er det overlegne våben, der skal bringes i anvendelse, som den uventede “usynlige magt” hos dem, der virkelig elsker menneskeheden. Dette blev udført af Schiller Instituttet sidste efterår i form af interventionen “Dona Nobis Pacem”. Sangen, der blev fremført

af mennesker over hele verden som en samtidig bøn og et krav om fred, gjorde det muligt for folk at høre deres egne stemmer hævet i enhed med det samme formål. Det gav genlyd og forplantede sig som en del af tankegangen hos dem der hørte det, og blev forstærket langt ud over initiativtagerne.

I modsætning til den klassiske kunsts kraft må vi erindre, at formålet med det der kaldes "populærkultur", for det meste, og i stigende grad, er at nedbryde befolkningen. I "Politics As Art" siger Lyndon LaRouche: "Politiske ledere og lignende personers største forbrydelser er som regel ikke deres brud på skik og brug, men deres manglende evne til at bryde skik og brug på den måde, der specifikt er nødvendig for at forhindre et folk i at kaste sig selv, og deres efterkommere, i en forfærdelig ulykke."

Tag nu tilfældet med de græske tragediedigtere, der inspirerede bystaten Athen til dens endelige (og vellykkede) militære konfrontation med Persien. De instruktioner, som Aischylos (og andre forfattere) videregav til deres athenske medborgere gennem komposition og opførelse af tragedier, især i årtiet 490-480 f.v.t., havde til formål at rykke byens borgere ud af deres underdanighed overfor det persisk påtvungne orakel i Delfi og de olympiske guders irrationelle luner som "lovgivere".

Kun et selvstændigt tænkende folk kunne have besejret den mest magtfulde militærstyrke i verden, som athenerne – ikke spartanerne – gjorde på Marathons sletter. De var blevet masseuddannet i selvstyre gennem en proces med bogstaveligt talt dramatisk, "aksiombrydende" afvisning af deres smålighed, "lidenhed" som borgere. De udviklede, som en by, gennem at se og diskutere klassiske tragedier konsekvent og over år, begrebet sejr, den modsatte tankegang af den "skæbnesvangert tragiske" tankegang, som deres sædvanlige underdanighed over for de persiske og olympiske guder ellers havde dømt dem til. LaRouche bemærkede også, at "hovedårsagen til nationers og kulturers tragedie er ikke, at de overtrådte skik og brug

eller den folkelige mening, men at de blev ved med at bøje sig for autoriteten i disse fortilfælde og sædvaner alt for længe.”

Det er denne “athenske” opfattelse af den klassiske tragedie, som er gået tabt for dem, der har glemt eller opgivet Platons sokratiske dialogmetode, og som aldrig for alvor har konfronteret betydningen af Shakespeares eller Schillers dramaer, som vi skal fremelske hos befolkningerne i den transatlantiske verden. Det Globale Syd og de nationer, der nu deltager i Bælte- og Vej-Initiativet, besidder allerede i vid udstrækning det nødvendige optimistiske udsyn, der kræves, for at menneskeheden kan sejre. Den transatlantiske folkelige “dødskultur”, der danner forudsætningen for accepten af endeløse krige, kan opløses ved effektiv anvendelse af klassiske principper.

I sin fredagsdiskussion i dag skitserede Zepp-LaRouche indledningsvis den tragedie, der udspiller sig i øjeblikket: Defender-23-manøvren, den største i NATO’s historie; de “anonyme” droner, der angriber lejlighedskomplekser i Moskva; angrebet på Kreml osv. Hun talte om, hvordan Rusland er overbevist om, at målet med angrebene er at opløse den russiske stat. Forskellige russiske ledere har udtalt, at et sådant angreb ville udgøre den eneste betingelse, hvorunder Rusland har tilkendegivet, at det sandsynligvis ville anvende atomvåben. I december sidste år havde præsident Vladimir Putin reageret på, at præsident Joe Biden var løbet fra sit valgløfte om at opgive USA’s first strike-doktrin, og at Putin havde sagt, at han ville blive nødt til at ændre den russiske føderations atomare position, da der ikke skete noget alvorligt på denne front.

Derimod må man sige, at fredsbevægelsen ikke har holdt trit med krigsmaskinen. Man kan rase mod krigsmaskinen, men det standser ikke nødvendigvis krigsmaskinen, og indsatsen må kombineres, hvis det er det, vi ønsker at opnå. Derfor foreslog Zepp-LaRouche, at debattørerne arbejdede hen imod en

ny form for organisering.

Vi må søge at forene fredsbevægelsen internationalt og så række ud gennem vores gruppe til alle dem rundt om i verden, der er parate eller inspirerede til at handle. Folk bliver lokket ind i en udryddelseskrig – deres nationer vil blive udslettet. "Krigspartiet" har haft stor succes med deres strategi om at splitte og erobre. Der er mange fredsinitiativer, hvilket på den ene side er godt, men der er ingen enhed. Det er den svaghed, der er brug for at overvinde.

Zepp-LaRouche påpegede især, at den eneste måde, vi kan få succes på, er, hvis vi kan katalysere en så stærk stemme mod krigen, at den ikke kan ignoreres – men især i det Globale Syd. Selvom krigsskuepladsen måske er i Europa, advarede både præsident Sukarno og premierminister Nehru allerede i 1955 på Bandung-konferencen om, at atomkrigen ikke vil stoppe ved grænserne til den transatlantiske verden. Vi behøver sammenhold.

Så i de syv dage af juni, der er tilbage før fejringen af 60-året for præsident John F. Kennedys fredstale på Det amerikanske Universitet den 10. juni, vil vi bruge talen og dens afvisning af tragedien. "Lad os undersøge vores holdning til selve freden. Alt for mange af os tror, at det er umuligt. Alt for mange tror, det er uvirkeligt. Men det er en farlig, opgivende tro. Det fører til den konklusion, at krig er uundgåelig – at menneskeheden er dødsdømt – at vi er underlagt kræfter, vi ikke kan kontrollere. Vi behøver ikke at acceptere denne opfattelse. Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesker. Og mennesket kan være lige så stort, som det ønsker. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde. Menneskets fornuft og ånd har ofte løst det tilsyneladende uløselige – og vi tror på, at de kan gøre det igen."

Dette er udsagnet fra en "større fredsbevægelse" af personer og organisationer, der er splittet af mange ting, men forenet

for fred, som JFK foreslog med hensyn til Sovjetunionen i 1963. Vi ønsker at involvere folk i alle nationer i at udbrede denne tale, i at underskrive vores "Indtrængende appel til USA's næste præsident" om at følge JFK i hans engagement for fred, og i at få folk fra mindst 150 af verdens nationer til at deltage i denne indsats. Vi vil blive hørt, og vi kan opnå succes. Som Kennedy bemærkede ved en anden lejlighed: "Et geni kan tale når som helst, og hele verden vil høre det og lytte ... og minde (mennesket) om, at de kræfter, der forener, er dybere end de kræfter, der splitter." (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states)

Foto: Simon Berger, Pexels CC0

Undgå ragnarok og en mørk tidsalder

Den 1. juni 2023 (EIRNS) – Foran os lurer truslen om udbruddet af en omfattende optrapning af konflikten mellem NATO og Rusland, en udvikling, der kan føre til atomkrig og muligvis fuldstændig udryddelse af menneskeheden. Noget fjernere i horisonten er det man kunne kalde "den grønne død" – ødelæggelsen af produktive krafter, herunder især landbruget, for at beskytte planeten for en fremtidig menneskehed (på mindre end en milliard mennesker). Disse to udfordringer kræver en bekræftelse af den smukke sandhed om den menneskelige identitet – om potentialet, på tværs af kulturer og tid, til at bidrage med en ny opdagelse, en ny modig handling, af langvarig værdi, til fremtiden. Et nyt paradigme baseret på det menneskelige individs sande natur er påkrævet –

intet mindre vil fungere!

“I dag står vi over for en strategisk situation, der er betydeligt farligere, end da Cuba-krisen var på sit højeste,” skriver Helga Zepp-LaRouche i sin appel til USA’s (næste) præsident.

“Verden er i fare for at blive splittet i to blokke, en NATO-USA-Storbritannien-blok og en Rusland-Kina-‘Global Syd’-blok. Dette repræsenterer den akutte fare for en ny verdenskrig, som sandsynligvis vil blive atomar, og som derfor vil betyde udslettelsen af den menneskelige art.”

Denne splittelse ses i kontrasten mellem den angloamerikanske sides verden af sanktioner, anti-industriell politik, militarisme og finanspolitik, og opblomstringen af nye institutioner og initiativer som Bælte- og Vej-Initiativet og BRIKS-processen. BRIKS’ udenrigsministre mødtes torsdag, og BRIKS Plus mødes fredag, hvor 15 andre lande er inviteret, herunder 8 afrikanske nationer.

Mens NATO presser på for krig, kræver et voksende kor af stemmer, fra Brasilien til Senegal, fra Kina til Sydafrika, til Vatikanet, bare for at nævne nogle få, fred og muligheden for en fremtid på denne planet. (Konteksten for den danske udenrigsminister Lars Løkke Rasmussens kommentar om at være vært for en fredskonference om krigen i Ukraine er, at han indledningsvis udtalte, at hvis Zelenskyj mener, at det er tid til en fredskonference, med henvisning til Zelenskyjs kommentar på G7-mødet, så vil Danmark gerne være vært for den. Det interessante var, at Løkke Rasmussen tilføjede, at det ikke kun skulle være med de vestlige allierede, men også med Kina, Brasilien og Indien. Ellers støtter Danmark stadig meget aktivt NATO’s Ukraine-politik).

Præsident Kennedys tale på American University den 10. juni 1963 var en opfordring til at afslutte Den kolde Krigs konfrontation og til den form for støttende fred, som

præsidenten søsatte med sin mission om at sende mennesker til månens overflade. Denne rummission, som var enorm i sit omfang, vakte begejstring i hele verden og medførte enorme økonomiske og tekniske fordele, som blev anslået til at være langt større end "omkostningerne".

Hvad koster det i dag at forbyde NASA og Kina at samarbejde om bemandede rumflyvninger? Hvad er omkostningerne ved at lukke ned for videnskabeligt, teknologisk og økonomisk samarbejde på avancerede områder gennem det angloamerikanske imperiums sanktioner og eksportforbud? Hvad er omkostningerne ved ikke at investere i atomkraft – både de fissionsanlæg, der er mulige i dag, og forskning i fremtidens fusion? Hvad koster det at holde udviklingen tilbage af "grønne" årsager?

Og hvad ville omkostningerne være ved en afslutning på den menneskelige civilisation?

Lever vi i en tragedie, der styrter mod en uundgåelig fremtid? Eller vil vi tage ansvar for det næste kapitel i menneskets historie?

"Vores problemer er menneskeskabte," sagde præsident Kennedy til sit publikum den 10. juni 1963. "Derfor kan de løses af mennesket. Og mennesket kan være lige så storsindet, som det vil. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde. Menneskets fornuft og ånd har ofte løst det tilsyneladende uløselige – og vi tror på, at de kan gøre det igen."

Foto: Allan Carvalho, Pexels CC0

Schiller Instituttets online-konference: Verden behøver JFK's vision om fred!

Den 31. maj 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttets konference:
Lørdag den 10. juni kl. 10.00 EDT, kl. 16.00 dansk tid.
Tilmeld dig på
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230610

Den 10. juni 1963, otte måneder efter Cuba-krisen i oktober 1962, og med blikket rettet mod afgrunden af atomar selvdestruktion, holdt præsident John F. Kennedy en verdenshistorisk tale på American University. (<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>) Han sagde: "Total krig giver ingen mening i en tid, hvor stormagter kan opretholde store og relativt usårlige atomstyrker og nægte at overgive sig uden at gribe til disse styrker. Det giver ingen mening i en tid, hvor de dødelige giftstoffer, der produceres ved en atomudveksling, vil blive båret af vind og vand og jord og frø til de fjerneste hjørner af kloden, og til generationer der endnu er ufødte."

Næsten 60 år senere sagde den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov: "Mens konsekvensen af Cuba-krisen var anerkendelsen af muligheden for fredelig sameksistens mellem to stormagter, har Washington nu i løbet af de seneste årtier sat sig for at omstyrte Rusland, tvinge det i knæ eller endnu bedre – splitte det op i flere separate småstater." Desuden er Kinas og andre nationers forslag til fred i Ukraine blevet afvist af London og Washington. Endnu værre er det, at Kina/Taiwan bliver det næste sted, hvor man vil fremprovokere en verdenskrig.

I den seneste måned er der blevet affyret afsindige droneangreb direkte mod Rusland, herunder mod selve Kreml. Disse angreb kommer enten fra et uberegneligt Zelenskyj-regime eller fra NATO-specialstyrker, der er forklædt som "anti-Putin-frihedskæmpere", som bliver "passivt støttet" af London-Washingtons militære efterretningsvæsener. Uanset hvor de kommer fra, er de kriminelt farlige og må stoppes.

Ingen nation har nogen ret til at bringe verden på randen af udslettelse; enhver verdensborger har ikke blot ret, men også pligt til at handle imod et sådant vanvid. Det kan ikke gøres gennem krig. Som Martin Luther King udtrykte det i sin modstand mod Vietnam-krigen: "Valget står ikke længere mellem vold og ikke-vold. Valget står mellem ikke-vold og ikke-eksistens."

Helga Zepp-LaRouche skrev en "Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden, inklusive USA, til USA's (næste) præsident!", som lyder: "I dag står vi over for en strategisk situation, som er meget farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen; offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba var på USA's. Den destruktive kraft af våbnene er endnu større, våbnenes ødelæggelseskraft er endnu større, varslingstiden før affyring er kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er betydeligt mindre end mellem Kennedy og Khrusjtjov. Dommedagsuret er af {Bulletin of the Atomic Scientists} sat til 90 sekunder før midnat, og det er måske alt for optimistisk."

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states)

Schiller Instituttet opfordrer derfor alle fornuftige kræfter, der enten allerede foreslår veje til øjeblikkelig fred, eller som er indstillede på at gøre det, til at indkalde til en international forsamling af alverdens folk den 10. juni, 60-årsdagen for JFK's "fredstale" på American University, for at

drøfte det Zepp-LaRouche har kaldt: “Ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur” (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>), og hvad vi hver især og samlet må gøre for at få det til at ske. Som JFK sagde på American University: “Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesket. Og mennesket kan være lige så stort, som det ønsker. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde. Menneskets fornuft og ånd har ofte løst det tilsyneladende uløselige – og vi tror på, at de kan gøre det igen.”

(Der vil være simultantolkning til spansk).

CGTN TV's The Point interviewer Zepp-LaRouche om forholdet mellem Europa og Kina, 10 år med BRI

Den 30. maj 2023 (EIRNS) – CGTN TV's program, The Point, med Liu Xin som vært i Beijing, har interviewet Helga Zepp-LaRouche. Liu indleder interviewet med en meget provokerende introduktion: “Afkobling fra Kina er selvdestruktivt,” siger Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af den tyske tænketank, Schiller Instituttet. Hun kalder idéen et geopolitisk komplot, som er ensbetydende med økonomisk selvmord for Tyskland, mens EU og verden lider under

konsekvenserne.

“Hvis afkoblingen fra Kina vil føre til yderligere skade, hvad er så hendes tanker om den såkaldte alternative ‘de-risking’ med Kina? Og som ‘Silkevejsdamen’, hvordan vurderer hun så BVI ti år senere? Har den vist sig at være Den Nye Verdenslandbro i lighed med fortidens?”

Den fulde udskrift er nedenfor, og videoen kan ses på <https://www.cgtn.com/tv/replay?id=BEHIAEA>

Afskrift: Følgende er et udskrift fra EIR af Helga Zepp-LaRouches, Schiller Instituttets grundlægger og leder, gæsteoptræden i CGTN's "The Point", som blev udsendt den 29. maj.

LIU XIN: Afkobling fra Kina viser sig at være selvdestruktivt, hævder grundlægger og formand for den tyske tænketank Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche. Kan hun underbygge det? Og hvordan kan afrikanere fortælle deres sandfærdige historier på en begavet måde? Min eksklusive samtale med Kwesi Pratt, grundlægger af Pan-Africa Television. Velkommen til denne specialudgave af "The Point" med mig, Liu Xin, som rapporterer fra Beijing.

Afkobling fra Kina er selvdestruktivt, siger Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for den tyske tænketank, Schiller Instituttet. Hun kalder idéen et geopolitisk komplot, som er ensbetydende med økonomisk selvmord for Tyskland, og hvor EU og verdensøkonomien lider under konsekvenserne. Hvis afkobling fra Kina vil føre til yderligere skade, hvad mener hun så om den såkaldte alternative tilgang med såkaldt "de-risking" i forhold til Kina? Og som den nye silkevejsdame, hvordan vurderer hun BVI ti år senere? Har den vist sig at være den Nye Verdenslandbro ligesom den gamle? Jeg er glad for at have Helga Zepp-LaRouche med fra Beijing.

Fru Zepp-LaRouche, velkommen til "The Point". Du har ved forskellige lejligheder sagt, at det potentielt vil have

enorme omkostninger at afkoble sig fra Kina. Hvad mener du helt præcist med det? Hvilke enorme omkostninger ville der være tale om?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Altså, for det første tror jeg ikke, at det er særlig hensigtsmæssigt, da økonomierne imellem både Europa og Kina og USA og Kina er så sammenvævede, at det er som at skære sin egen hånd af, når man gør det. Desuden mener jeg, at det vestlige finanssystem er i en forfærdelig tilstand. Bloomberg nævnte for nylig, at ud af 4800 amerikanske banker er halvdelen af dem insolvente. USA's gæld kan misligholdes, og det vil føre til verdensomspændende panik, arbejdsløshed og så videre. Jeg tror, vi sidder på en krudttønde. Jeg er overbevist om, at hvis denne politik fortsætter, vil de virkelige tabere være Vesten, fordi det vestlige finanssystem er bankerot, mens andre lande som Kina er langt mere baseret på fysisk økonomi, og derfor vil de overleve en sådan situation betydeligt lettere. Det kan man se i tilfældet med Rusland, hvor sanktioneerne gav fuldstændig bagslag. Det var ikke Rusland, der led. Nu er Tyskland ved at blive afindustrialiseret som følge af sanktioneerne, og Rusland klarer sig relativt godt. Så jeg mener, at denne politik er fuldstændig tåbelig, og at de mennesker, der presser på for afkobling, økonomisk set er ekstremt tåbelige.

LIU XIN: Hvis det er så tåbeligt, hvor tror du så, at hele snakken om afkobling kommer fra? Kopierer europæiske virksomheder og europæiske politikere i virkeligheden de amerikanske synspunkter?

ZEPP-LAROUICHE: Ja, det gør de. Europa har på dette tidspunkt med meget få undtagelser, som præsident Macron, mistet al uafhængighed, og det, de europæiske regeringer gør, er helt imod industriens interesser. Den tyske industri forsøger nu meget forsigtigt at protestere over, at de har brug for samarbejdet med Kina, men det kommer af den geopolitiske vilje til at knuse Rusland. Jeg tror ikke, det er et for stærkt ord, og når det er lykkedes for dem at gøre det med Rusland,

så vil det næste være Kina. Så jeg tror, det er en del af den konfrontationspolitik, der kommer fra Vesten lige nu.

LIU XIN: Handlen mellem Kina og Tyskland steg til 300 mia euro sidste år, hvilket gjorde Kina til Tysklands vigtigste handelspartner for syvende år i træk. Men på en eller anden måde er der nogle, der kalder det økonomisk afhængighed. Tror du det er tilfældet, og hvordan forklarer du denne mentalitet om, at en masse handel nødvendigvis sætter et land i en ugunstig position?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det er en spidsfindighed. Når man har en fungerende verdensøkonomi, samarbejder landene. Tyskland har haft stor gavn af at samarbejde med Kina. Uden Kinas økonomi, som de facto er motoren i verdensøkonomien, ville verden være i en meget værre tilstand, så det er sofisteri. Jeg tror, at de mennesker, der siger disse ting, simpelthen lyver; det har ingen realitet i de økonomiske fakta. Lige nu er Tyskland fuldstændig afhængig af USA. Vi køber nu energi, som er tre gange dyrere end den russiske gas i form af amerikansk LNG [flydende naturgas]. Den amerikanske lovgivning, Inflation Reduction Act, får virksomheder til at forlade Tyskland og investere i USA, fordi de ellers ikke kan overleve. Tyskland bliver således mere og mere afhængig af USA fremfor Kina. Så, folk skal ikke altid tro på de formuleringer, der bliver brugt, for de har en hensigt næsten hver gang.

LIU XIN: Er det derfor, at du ved et af de seneste arrangementer advarede mod en kommende stor depression? Du sagde også, at politikerne på den anden side af Atlanten gik i søvne, og at massemedierne næsten gør et kriminelt stykke arbejde i deres bestræbelser på at distrahere folk og bruge misinformation til at overbevise dem om, at verden er meget anderledes, end den faktisk er. Er det det du taler om her?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ved fra mange personlige diskussioner, at mange i toppen af etableringen i Vesten udmærket ved, at

kasinoøkonomien er færdig. Den har spillet fallit. Profitmaksimeringspolitikken har i årtier været en ulempe for realøkonomien. De rige er blevet rigere, milliardærerne er blevet flere, men milliarder af mennesker er blevet fattigere. Det system kan ikke opretholdes.

Så for dem der ved det, og der er nogle topledere i banksektoren, i finanssektoren, som udmærket ved, at finanssystemets nuværende tilstand er af en sådan art, at det kan eksplodere, udløst af en konkurs som First Republic Bank i USA, eller den nylige sammenlægning af Credit Suisse i Schweiz. Schweiz har nu en enorm megabank, fordi UBS har overtaget Credit Suisse, hvilket udgør en umådelig sårbarhed for den schweiziske økonomi. Så det kan eksplodere på et øjeblik. Og de mennesker, der ved det, fortsætter spillet, og det betragter jeg som kriminelt.

LIU XIN: For at løse problemet har nogle mennesker foreslået ideen om de-risking, som om det er vejen frem i stedet for afkobling, de taler nu om de-risking som vejen frem. Hvad er din mening om det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har endnu ikke fundet nogen, der kan forklare, hvad den egentlige forskel er mellem afkobling og de-risking. Det er dybest set det samme, for det er ideen om at isolere Kina, at opsøge lande, som ikke er Kina. Men Kina har en utrolig fordel i form af infrastruktur, kvalificeret arbejdskraft og en enorm succeshistorie med modernisering. Hvis man tager til visse centre som Xinxiang, så er det den nyeste udvikling inden for mange teknologier. Man kan ikke tage til et land, som ikke har disse forudsætninger, og tro, at man kan mindske risikoen ved at investere i disse andre lande. Jeg tror, det er et forsøg på at inddæmme Kina, og det vil ikke fungere. Jeg synes, det er en meget tåbelig strategi.

LIU XIN: Men mener du, at der er noget legitimt i den bekymring, som erhvervslivet og nogle gange det politiske

establishment udtrykker om, at det er ubalanceret at gøre forretninger med Kina? Kan du se nogen elementer af det? Hvis ja, hvad mener du så er den rigtige tilgang til at løse disse problemer?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg studerede det økonomiske møde, der fandt sted i december sidste år, hvor Xi Jinping stort set nulstillede regnearket for handel med andre lande. Der er mere åbning, mere fokus på at tillade udenlandske investeringer. Jeg tror ikke, at alle disse argumenter holder, når man begynder at se på det i virkeligheden. Naturligvis kan man altid sige, at der kunne være bedre betingelser, men jeg tror, at man for eksempel kan tage Den nye Udviklingsbank, som nu blev åbnet i Shanghai, hvor Dilma Rousseff er den nye direktør. Præsident Lula sagde, da han var i Kina, at dette vil blive den store nye bank for det Globale Syd. Hvis Vesten var smart, ville de på en eller anden måde samarbejde med den slags initiativer i udviklingen af det Globale Syd, for det er de fremtidige markeder. Afrika vil for eksempel have 2,5 milliarder mennesker i år 2050. Hvis vi ønsker en fredelig verden, ville de europæiske nationer og selv USA foreslå: "Lad os samarbejde med Kina om at udvikle disse kontinenter – Afrika, Latinamerika, Sydasiens – som ikke er udviklede." Selv Europa har dele, som endnu ikke er udviklet. Lad os koncentrere os om fælles projekter, joint ventures, og alle vil få en fordel. Men det vil kræve en anden tankegang fra Vestens side.

LIU XIN: Tror du, at den slags tankegang kan indfinde sig snart, i betragtning af den nuværende geopolitiske spænding, som vi ser fra Vesten?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at jeg normalt ville have svaret "nej", fordi etablissementerne er ret forstokkede i deres synspunkter. Men vi har lige nu en situation både i USA og i Europa, hvor regeringerne ikke længere tager hensyn til befolkningens interesser i deres politik. Tag for eksempel det faktum, at den tyske regering ikke protesterede over, at

det efter al sandsynlighed var den amerikanske regering, der sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften. Det har den undersøgende journalist Seymour Hersh fremlagt fuldstændige beviser for. Vi har talt med mange militærekspertter i Europa i forskellige lande, som alle bekræfter, at det er den eneste sandsynlige forklaring. Vil den tyske regering i det mindste protestere over for den amerikanske regering? Nej, men hvem betaler regningen? Det er de almindelige mennesker, som nu skal betale meget mere for energi og leveomkostninger. Det er bare ét eksempel ud af mange. Så jeg tror, vi er på vej mod en situation, hvor pludselige ændringer vil give mulighed for at ændre parametrene og også holdningen hos størstedelen af befolkningen.

LIU XIN: Du er kendt af mange som Den nye silkevejs Dame. Nu, hvor vi fejrer 10-årsdagen for ideen om Bælte- og Vej-Initiativet (BVI), mener du så, at dette initiativ har haft den forventede effekt? Og hvad tænker du om de forskellige vestlige bekymringer, der hidtil har været forbundet med dette initiativ, såsom høj gæld?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at de 10 år med Bælte- og Vej-Initiativet har forandret verden fuldstændigt. For eksempel har landene i det Globale Syd nu opnået den nye selvtillid, at de i samarbejde med Kina og Bælt & Vej endelig kan overvinde kolonialisme, fattigdom og underudvikling. Jeg har i den seneste tid set en helt ny selvtillid, som for eksempel kommer til udtryk i, at BRIKS-landene har 19 ansøgninger om medlemskab. Mange organisationer i det Globale Syd hævder nu, at de er nødt til at få en stærkere stemme i udformningen af verden, fordi de repræsenterer størstedelen af menneskeheden. Det har sin forklaring i, at Bælte- og Vej-Initiativet eksisterer, og at mange fantastiske projekter er blevet realiseret. Som Kina-Pakistan-korridoren eller hurtigtoget mellem Jakarta og Bandung i Indonesien, eller hurtigtoget mellem Laos og Kunming og mange andre af den slags projekter. Så jeg tror virkelig ikke, at dette skal forhindres. Uanset

hvad Vesten forsøger at gøre, tror jeg, at de har tabt spillet, og at Kina har bevist, at de faktisk gør noget i udviklingslandenes interesse, og at win-win-politikken er meget bedre end den politik, hvor man forsøger at undertrykke andre.

LIU XIN: Hvordan skal vi fortsætte og undgå det scenarie, som du har advaret om, nemlig at verden splittes i to blokke? Den ene repræsenteres af det USA-ledede Vesten, og den anden af Rusland, Kina og det Globale Syd. For at undgå dette scenarie, hvad mener du så, at Kina skal gøre for at fortsætte med at skabe den slags win-win?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at disse tre initiativer fra præsident Xi Jinping – Det Globale Sikkerhedsinitiativ, Det Globale Udviklingsinitiativ og Det Globale Civilisationsinitiativ – samlet som en pakke er nøglen til at løse denne situation. Vi har brug for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten. Den eneste form for global tænkning, der gør det, kommer faktisk fra disse initiativer. Så jeg mener, at det bør diskuteres mere indgående. Jeg vil foreslå, at Kina arrangerer et væld af konferencer, hvor ledere fra det Globale Syd inviteres til at udtrykke deres synspunkter. Jeg er sikker på, at det vil have indflydelse på folk i Tyskland, Italien og Frankrig, fordi de ikke ved, hvad lederne i det Globale Syd og folkene i det Globale Syd har af synspunkter. Og der må findes en måde at bryde dette på, for hvis man kun har folkets mening, og folk virkelig vidste, hvad der er på spil, tror jeg, de ville komme til den rigtige konklusion. For jeg tror, at mennesket grundlæggende er godt.

LIU XIN: Okay, vi er nødt til at stoppe her; vores tid er meget begrænset. Mange tak til grundlægger og formand for den tyske tænketank Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, som er med mig fra Beijing.

At tænke småt skaber store problemer

Den 25. maj 2023 (EIRNS) – “Lykke” og det ” skønne” var emnerne for Kinas præsident Xi Jinping i en kritisk tale til Den eurasiske økonomiske Unions åbning af deres plenarmøde i Moskva. Xi forklarede, hvorfor han mente, at synergien mellem hans Bælte- & Vej-Initiativ (BVI) og landene i Den eurasiske økonomiske Union (EØU) kan og bør intensiveres. Dette er tiårsdagen for Xis præsidentskab og for hans lancering af Bælte- & Vej-Initiativet. Initiativets mission er at opdage og realisere den fælles udvikling for lande og dermed åbne op for en “lykkens vej”, der gavner hele verden.

Den fælles udvikling blandt forskellige lande med forskellige kulturelle styrker og svagheder er ikke så let, som det lyder. Men som med Den amerikanske Uafhængighedserklærings “liv, frihed og lykke” er lykke karakteristisk for en skabt verden, hvor Skaberen skabte menneskehedens frihed, dens åndsfrihed til at skabe nye videnskabelige gennembrud, der er nødvendige for muligheden for liv, for at løse det tilbagevendende eksistentielle problem med at løbe tør for ressourcer med den nuværende teknologiske tilstand. I en sådan skabt verden er det ikke muligt, at forskellige kulturer eksisterer i fundamental modsætning til hinanden. Hvis der er en tilsyneladende konflikt mellem kulturer, findes der en løsning på et højere niveau.

Xi skabte forudsætningerne for en decideret synergi mellem BVI og EØU. Han begrundede det med, at Eurasien, som Kina er en

del af, omfatter den største befolkning, det største antal lande og de mest forskelligartede civilisationer i verden. Derfor havde det de bedste forudsætninger for en fremtidig verden med varig fred, universel sikkerhed og fælles velstand – en “smuk” verden.

For mere end 300 år siden mente det store europæiske geni Gottfried Leibniz, ophavsmanden til begrebet “lykke”, som Benjamin Franklin bragte ind i Den amerikanske Uafhængighedserklæring, at hvis Kina og Europa havde elementer af en meget høj kultur, kunne det ikke være tilfældet, at de var dømt til at forblive hver for sig. Det er tydeligt, at det voksende Rusland havde til opgave at overføre begge disse kulturer indbyrdes og tage verden til det næste højere niveau, som den måtte opnå. Det er på tide – og præsident Xi egner sig til det.

I går mødtes Xi også med Ruslands premierminister, Mikhail Mishustin, i Beijing. Mishustin havde netop underskrevet nogle store handelsaftaler med Kina om energi og landbrug. Han sagde til Xi, at partnerskabet mellem Rusland og Kina var “af særlig betydning for os i kølvandet på den tiltagende turbulens på den internationale arena. Vores lande står skulder ved skulder og bekæmper Vestens kollektive forsøg på at bevare den globale...”

Europæisk kultur har set bedre tider. Leibniz’ kvaliteter som statsmand, som hos Abraham Lincoln og den moderne Leibnizianer, Lyndon LaRouche, er dukket op i USA. Men den altoverskyggende strategiske realitet er, at Kinas og USA’s bedre engle er nødt til at finde hinanden. Rusland har stadig en nøglerolle at spille. At sende våben til Ukraine for at hjælpe med at dræne Rusland er nok ikke det rigtige sted at starte.

Xi viste i hvert fald i går, at meget kan gøres på en dag. Vesten er nødt til at lære at tænke stort igen, for at tænke småt har bragt os ud i et temmelig stort problem.

Danmark ønsker at være vært for fredskonference om Ukraine med deltagelse af Kina, Indien og Brasilien

Den 23. maj 2023 (EIRNS) – Den danske udenrigsminister og tidligere statsminister, Lars Løkke Rasmussen, sagde den 22. maj, at Danmark gerne vil være vært for et topmøde i juli, som bør inkludere Kina, Indien og Brasilien, med henblik på at opnå fred mellem Ukraine og Rusland, rapporterede Reuters.

“Hvis Ukraine vurderer, at tiden er inde til at afholde et sådant møde, ville det være fantastisk. Og så vil Danmark naturligvis gerne stå som vært for mødet,” sagde Løkke Rasmussen til journalister på sidelinjen af EU’s udenrigsministerråd i Bruxelles.

“Til at begynde med er vi nødt til at gøre en indsats for at skabe et globalt engagement for at organisere et sådant møde,” udtalte Rasmussen og tilføjede, at et topmøde ikke kun bør have deltagelse af Ukraines allierede. “Det er nødvendigt at opbygge interesse og engagement fra lande som Indien, Brasilien og Kina”, sagde han. “Det er svært for mig at se” Rusland deltage, tilføjede han.

Ifølge Politiken og Ekstra Bladet var der en reaktion fra den russiske ambassade i Danmark på nyhedshistorien:

Den russiske ambassade i København er af den opfattelse, at der ikke kan være tale om et fredstopmøde uden Ruslands

deltagelse: "Der er ingen antydning af en diplomatisk vej i Ukraines politik for at opnå fred. Den stadigt øgede forsyning af vestlige våben til Ukraine vidner også om NATO- og EU-landenes holdning til en yderligere optrapning af konflikten."

Lula og Modi drøfter det presserende behov for at skabe fred i Ukraine.

Den 24. maj 2023 (EIRNS) – På sidelinjen af det nylige G7-møde i Hiroshima, Japan, mødtes Brasiliens præsident Luiz Inácio Lula da Silva med Indiens premierminister Narendra Modi for at drøfte globale anliggender og især krigen i Ukraine. Lula noterede sig landenes strategiske partnerskab og understregede, at "de er yderst relevante lande for udformningen af en ny global politik". Modi rapporterede, at Brasilien og Indien ikke er "neutrale lande" i krigen mellem Rusland og Ukraine, men at de er nationer, der er yderst interesserede i at bevare verdensfreden. Han erklærede, at han var interesseret i at arbejde sammen med Brasilien om at finde en fredelig løsning på den europæiske konflikt.

Trods sabotage og fodslæbende handlinger fra London, Washington og Kiev – som insisterer på, at der ikke kan finde forhandlinger sted med Moskva, medmindre: a) Rusland vender tilbage til sine grænser fra før 2014 (dvs. opgiver Krim og Donbass), og b) Putin afsættes som Ruslands præsident – fortsætter Lula, Vatikanet, Kina og et halvt dusin afrikanske statsoverhoveder med at presse på for forhandlinger, på hver deres måde.

F.eks. er den kinesiske udsending for disse forhold, Li Hui, allerede rejst til Kiev og Warszawa med henblik på forhandlinger, og han vil nu fortsætte til Berlin, Paris, Bruxelles og Moskva.

På samme måde har præsidenterne for seks afrikanske nationer – Egypten, Zambia, Congo, Uganda, Sydafrika og Senegal –

ligeledes indtrængende opfordret Ukraine til at acceptere at indlede fredsforhandlinger med Rusland uden deres ufravigelige forhåndsbetingelser. De seks har planer om at besøge Moskva og Kiev for at opfordre begge parter til at sætte sig til forhandlingsbordet.

City of London indrømmer at have et stort strategisk problem med det Globale Syd

Den 24. maj 2023 (EIRNS) -_En {Financial Times} redaktionel erklæring, der blev offentliggjort i går under overskriften "Taking Stock of the G7 Hiroshima Summit", giver et nyttigt fugleperspektiv på den globale strategiske situation ud fra de helt igennem bankerotte finansielle interesser i City of London og Wall Street. Et retvisende resumé ville lyde således: Det går godt for os i Vesten med vores plan om at orkestrere et opgør med Rusland og Kina, men vi har et stort problem med det Globale Syd. De er overhovedet ikke indforstået med den førte politik, og vi må hellere finde på noget, der kan afhjælpe det. Men det "noget", som {Financial Times} foreslår – betydelige investeringer i nationerne i Syd – kan ikke gennemføres under det nuværende transatlantiske finanssystem.

Underrubrikken på lederartiklen identificerer problemet: "Det er nødvendigt at udvise enighed om Rusland og Kina og følge op med konkrete handlinger." De bemærker, at G7-topmødet "havde nogle bemærkelsesværdige resultater... Topmødet ydede en kærkommen indsats for at udvide den internationale støtte til Ukraine." Mødet "gav også Zelenskyj en global platform... USA's beslutning om at støtte allierede i leveringen af F-16-kampfly og hjælpe med at træne ukrainske piloter, sammen med en ny militær bistandspakke på 375 millioner dollars fra Washington, var også et betydeligt løft for Kiev."

{FT} er også glad for, at Europa er blevet enige om at "samles omkring 'de-risking' (risiko-reduktion) af de økonomiske forbindelser med Kina, snarere end 'afkobling' – hvilket er i

tråd med opfordringerne fra Europa-Kommissionens formand, Ursula von der Leyen.”

Men, men, men...

“At opnå støtte fra det såkaldte ‘globale syd’ vil dog fortsat være en stor udfordring for G7. De økonomiske bånd mellem disse nationer og Rusland og Kina er en barriere. Indien har nemlig mæsket sig i billig russisk olie, og den bilaterale handel mellem Brasilien og Kina er steget kraftigt. Da Kina også bygger havne og uddeler milliarder i bistand og investeringer i Latinamerika, Afrika og Sydøstasien, vil en stærkere dialog være begrænset til et vist omfang. Begrænsede fremskridt med hensyn til klimaforpligtelser på topmødet vil heller ikke overbevise de fattigere lande om, at de skal øge deres egen indsats. G7 skal følge op på løfterne om at støtte udviklingslandene med investeringer og klimafinansiering.”

Redaktionen konkluderer: “Med G20-topmødet, der skal finde sted i New Delhi senere i år, er udfordringen nu at vise det “globale syd”, at det ikke blot er en bagtanke. En fælles tilgang til Rusland og Kina blandt syv af verdens største økonomiske magter er et skridt i den rigtige retning. Men for at gøre de fremtidige skridt og opbygge en global aftale skal G7 ledsage sine ord med penge og øget gennemslagskraft.”
[<https://www.ft.com/content/0d2c1fed-422f-4feb-83a5-ea0befef2854>]

Fredstalen”: En international

mobilisering for at generobre den amerikanske regering

Den 23. maj 2023 (EIRNS) – Mens det er blevet bemærket af den tidligere britiske diplomat Alaistir Crooke, som kommenterede indrømmelsen, både i London Telegraph og Spectator, af fiaskoen for NATO's sanktionspolitik med "finansiel atomkrig" mod Rusland, at "vrangforestillinger om storhed har sat 'skyklapper' på vestlige politikere"; de kunne ikke se, hvad der var foran deres egne øjne", undlod han i sin kommentar at sammenligne dette dødsdømte synspunkt med det synspunkt, der findes i den klassiske tragedie – f.eks. i Sofokles' Ødipus Rex. Crooke, som mange akademiske kommentatorer, hvis beskrivende gengivelse af den nuværende civilisationskrise måske er præcis, fortæller os intet om "vejen ud", om hvordan man kan overvinde tragedien.

Da den tidligere leder af partiet Labour, Jeremy Corbyn, bragte Sydafrikas, Vatikanets og Brasiliens indsats for at opnå fred og ophør af den verdenskrig, der nu er i gang i Ukraine, på bane, proklamerede den ulykkelige premierminister, Rishi Sunak, lystigt og stolt den ukrainske nations nødvendige død til fordel for anglosfærens større ære – at Ukraine må afvise fred. I mellemtiden sagde Ruslands tidligere præsident og nuværende næstformand for det russiske sikkerhedsråd, Dmitrij Medvedev, i går som svar på et spørgsmål fra en journalist: "I Vesten er der ingen personer at tale med om sikkerhedsgarantier. NATO tager ikke truslen om en atomar apokalypse alvorligt. NATO tager fejl ved at betragte en atomkonflikt som umulig, da begivenhederne kan forløbe efter et uforudsigeligt scenarie." Hvis denne tilstand i forholdet mellem Rusland og USA fortsætter, som Medvedev har udtalt det, vil en atomkrig synes tragisk uundgåelig i betragtning af den aksiomatiske selviscenesættelse, som det "Perfide Albion" (Storbritannien) og dets håndlangere i Washington D.C.

forfølger.

Den alternative strategiske tilgang til denne mangel på kreativ fantasi, tilgængelig for alle der søger den, kunne kaldes: "Tænk og kæmp som Beethoven!" Hvad der må forstås, er "den uundværlige rolle, som klassiske kunstneriske tænkemåder spiller for menneskehedens kortsigtede og varige overlevelse". Lyndon LaRouche insisterede i sit skrift "Politics As Art" fra 2000, på tærsklen til præsidentvalget i 2000, på behovet for en grundlæggende forandring hos det amerikanske borgerskab og foreslog diskussion fra person til person – af en vis type – som den måde, hvorpå dette kan opnås.

"Den model, som man skal lære at kende for at kunne hæve sig op til det højere niveau af overvejelser om emnerne i vores nations politiske spørgsmål, er den model, som man finder ved at genopføre Platons sokratiske dialoger og se disse dialoger for det de er: Klassiske dramaer, der skildrer meningsudvekslinger mellem personer, som er karakteristiske for påfaldende faktiske personer fra den pågældende tids græske historie. Det er ved at genopleve disse dialoger som dramaer, at almindelige mennesker kan blive glædeligt overrasket over at berøre noget af den mentale kvalitet, der gør dem til genier, efterhånden som de gennem erfaring bliver mere og mere effektive, selv som almindelige borgere, i anvendelsen af de vigtigste principper for rationel udvælgelse af politiske valg. Ud fra dette synspunkt vil man også erfare, at enhver form for vigtig klassisk kunstnerisk komposition fungerer efter nøjagtig det samme princip som Platons sokratiske metode."

(https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n45-20001117/eirv27n45-20001117_020-politics_as_art-lar.pdf)

Schiller Instituttets grundlægger og leder Helga Zepp-LaRouches brug af talen og 60-årsdagen for den myrdede præsident John F. Kennedys tale på American University – "fredstalen" – har allerede inspireret en lovmæssig, om end noget uventet, optimisme blandt dem, der enten har

genopfrisket denne tale eller hørt den for første gang. Det er ikke kun den poetiske kvalitet af den vision, der tilbydes i talen, men også den ændring i den tankegang, som talen drejer sig om – fra den verdensødelæggende afgrund i oktober 1962 til den livsbekræftende bøn fra 10. juni 1963 – der er mest slående: “For i sidste ende er vores mest grundlæggende fælles forbindelse, at vi alle bor på denne lille planet. Vi indånder alle den samme luft. Vi værner alle om vores børns fremtid. Og vi er alle dødelige.” (<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>)

Kennedy-præsidentskabet er især mest overraskende for dem, der er født efter 1984, og som er blevet belastet af den oplevelse, som præsidentembedet har givet efter dette tidspunkt, især siden den 11. september 2001. For dem er talen fra American University en åbenbaring. Det vigtigste er imidlertid, at Schiller Institutet, ligesom med sin internationalisering af principperne i Den amerikanske Uafhængighedserklæring i dets lille omskrivning og proklamation af erklæringen om menneskets uomstøttelige rettigheder, har tilegnet sig JFK's “fredstale” som et våben for fred i dag.

De ærlige mennesker ved, at USA's befolkning i dag har brug for international bistand for at generobre sin regering. De der er ærlige ved, at der ikke er nogen nationale foranstaltninger i nogen nation i den transatlantiske sektor, herunder USA, der kan redde disse nationer fra det dødsdømte finans- og banksystem, der er ved at kollapse åbenlyst og uhøjtideligt. En “global Glass-Steagall”, ikke en bankreform i én nation, er ” grundlaget” for overlevelse, herunder den fysiske overlevelse af snesevis af millioner på kort sigt. Den anglo-amerikanske såkaldte “sikkerhedsstat”, herunder FBI, der afsløres af Durham-rapporten, Pentagon, der er afsløret af Nord Stream-rørledningsekspllosionen, og NSA, CIA osv., der er afsløret af det russiske hack/Russiagate, skal afvikles –

men hvordan?

Det skal gøres ved at påberåbe sig det amerikanske præsidentskabets magt til at fordømme og forkaste USA's nuværende udenrigs- og indenrigspolitik. Men dette er en åndelig magt, den magt, der ligger i præsidentembedets hensigt. Som RFK Jr. påpegede i et interview for nylig, "plejede min onkel at sige ... Ben Bradlee, hans bedste ven, spurgte ham, hvad han ønskede på sin gravsten, og han sagde: 'Han bevarede freden'. Han sagde, at den primære opgave for en præsident i USA er at holde vores land ude af krig. Det er den vigtigste opgave, og det lykkedes ham at gøre det. Men ingen præsident siden ham har gjort det."

Lyndon LaRouche i "Glass-Steagall & Beyond: Our Credit System," udtalte: "Det eneste legitime udtryk for en nødvendig, generel form for krigsførelse har været modstand op til eller ud over atomforsvaret mod en fjende, hvis trussel er et udtryk for en moderne, teknologisk form for oligarkisk interessebevaretagelse. Alle andre former for krigsførelse eller lignende er handlingsmæssigt kriminelle, helt klart, hvis krænkeren er af den kvalitet, som det nuværende britiske imperialistiske regerende oligarki og dets allierede marionetter udviser. Dette onde oligarkiske udtryk skal besejres og derefter fjernes fra magten, med alle nødvendige risici."

Præsident Kennedy viste, at han var overbevist om dette og tog den nødvendige begrebsmæssige risiko på American University. Kun en befolkning, der genoplever det drama, som denne præsident gjorde mellem oktober 1962 og juni 1963, kan nu skabe det politiske grundlag for, at denne nation og måske verden kan overleve. Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur" kan kun blive taget til efterretning og gennemført af en befolkning, der tror og kræver, at den er større end den tragiske skæbne, som de mislykkede anglo-amerikanske oligarker, der, selv om de tilsyneladende har regeret i de seneste årtier indtil nu, er

blevet sat på prøve og fundet utilstrækkelige af historien og universets retfærdige love. Vi, der ikke er så fordømte, må tage vores regering tilbage ved at bruge "politik som kunst" som vores effektive middel til at sikre freden. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

F-16-kampfly i Ukraine indebærer NATO i Ukraine; genskab JFK's visdom i Amerika nu

Den 22. maj 2023 (EIRNS) – Vi ser en optrapning af både faren for en total atomkrig på grund af Ukraine og af initiativer til en løsning af konflikten. Situationen gør det bydende nødvendigt at bevæge USA i retning af den visdom og moral, som klart blev udtrykt for 60 år siden i juni i år, af præsident John F. Kennedy. Han sagde, kun få måneder efter løsningen af Cuba-krisen: "Total krig giver ingen mening i en tid, hvor stormagter kan opretholde store og relativt usårlige atomvåben og nægte at overgive sig uden at ty til disse styrker...". (American University, 10. juni 1963, <https://www.youtube.com/watch?v=0fkKnfk4k40>)

Vedrørende den farlige front. Den "internationale koalition" for at sende F-16-kampfly til Ukraine, som Storbritanniens premierminister Rishi Sunak og den hollandske premierminister Mark Rutte lovede at få i stand i dagene før topmødet i Japan den 19.-21. maj i Syvmandsgruppen, er blevet til virkelighed. Præsident Joe Biden og andre talte om deres tilsagn på G7-

mødet i Hiroshima. I dag i Bruxelles blev der givet yderligere tilsagn på EU's udenrigsministermøde. Den hollandske udenrigsminister, Wopke Hoekstra, meddelte, at træningen af ukrainske piloter på F-16-flyene "meget snart" vil begynde.

Betydningen af at F-16-flyene bliver sat ind i Ukraine er, at NATO nu vil befinde sig i Ukraine. Det er ligetil, og det er vigtigt, at det i går aftes i Washington blev fremført som Ruslands synspunkt af den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov: "Der er ingen infrastruktur til drift af F-16-fly i Ukraine, og det nødvendige antal piloter og vedligeholdelsespersonale er heller ikke til stede. Hvad vil der ske, hvis de amerikanske kampfly letter fra NATO-flyvepladser, der kontrolleres af udenlandske 'frivillige'?" (https://washington.mid.ru/en/press-centre/news/ambassador_anatoly_antonov_s_answer_to_a_media_question_f_sup/)

Tilføj til dette billede, at NATO's hidtil største øvelser i Europa, Defender 2023-øvelserne af alle slags, er blevet indledt i denne uge. En ekspert advarer om, at Air Defender-øvelserne, der begynder den 12. juni, udgør en mulighed, der er yderst oplagt for et utilsigtet eller bevidst sammenstød mellem NATO og Rusland.

I mellemtiden er provokationerne mod Rusland ekstreme. I det seneste døgn har ukrainske styrker beskudt Rusland inden for Rusland, i Belgorod-distriktet. Og endnu en gang, for omkring syvende gang, beskylder Kiev Rusland for at beskyde atomkraftværket i Zaporozhye, som russiske styrker har kontrolleret siden begyndelsen af 2022.

I bemærkelsesværdig modsætning til alt dette er der en række initiativer i retning af at skabe en potentiel løsning på krisen. Den 20. maj bekræftede Vatikanet officielt, at pave Frans har udpeget kardinal Matteo Zuppi, der bl.a. er leder af Italiens bispekonference, som leder af en fredsmision. I Vatikanets erklæring oplyses det, at missionens mandat er at påbegynde en reduktion af spændingerne omkring Ukraine –

uanset hvor usandsynligt det er – og bane vejen for måder til fredsprocesser.

I denne uge vil Kinas officielle udsending for at fremme det samme mål, den ledende diplomat Li Hui, tage til Moskva, oplyser TASS i dag ifølge unavngivne diplomatiske kilder. Li var i Kiev i sidste uge og besøgte visse regeringsledere, selv om hans formål blev afvist uden videre af Zelenskyj.

Brasiliens præsident Lula da Silva har også gentaget sine intentioner om at samarbejde med andre nationer – det han tidligere i år har kaldt en “fredsklub” – om en løsning af krisen i Ukraine. Han talte i dag, efter at han havde deltaget i G7-topmødet som repræsentant for en af de otte gæstelande, men han fulgte ikke G7/NATO’s linje om Rusland med hensyn til internationale forbindelser. Da Silva sagde, at Gruppen af Syv ikke var det rette sted at drøfte Ukraine, og at man burde inddrage et internationalt mødested som f.eks. FN’s Generalforsamling. Han angav en tidsramme fra slutningen af juni til begyndelsen af juli. “Det er nødvendigt at drøfte krigen i Ukraine i FN. I alle fem måneder af mit formandskab har ingen inviteret mig til at deltage i et FN-møde for at drøfte denne krig. Vi kunne flytte generalforsamlingens møde, som normalt finder sted i september, til juni eller juli for at drøfte krigen.”

Vi noterer os også – med forsigtighed af hensyn til troværdigheden – meddelelsen om, at Danmarks udenrigsminister, Lars Lokke Rasmussen, på dagens EU-udenrigsministtermøde tilbød Danmark som forhandlingssted for Ukraine og Rusland, så længe nationerne Kina og Brasilien og Indien deltager, sagde han.

Men midt i det hele må der komme en særlig flamme for sandhed og moral fra USA. Den 10. juni er den dato i 1963, hvor præsident Kennedy i sin tale på American University holdt den flamme højt, som på ny kan antændes i dag, hvis vi organiserer os for at få det til at ske.

Deltag i mobiliseringen på enhver måde du kan. https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states

Vær ikke tragisk! Sovende vågn op!

Den 21. maj 2023 (EIRNS) – USA's og NATO's katastrofale "Vietnam-atompolitik", som netop er blevet bekræftet på G7 "Hiroshima"-topmødet i form af den stedfortræderkrig i Ukraine, der ikke kan vindes, må ende med ikke blot et nederlag, men, hvis den fortsættes, med en systemisk opløsning på kort sigt af selve anglofæren – uanset det tilsyneladende resultat på slagmarken. Som Helga Zepp-LaRouche hævder i sin "Hasteappel fra borgere og institutioner fra hele verden til den (kommende) præsident for USA!": "I dag står vi over for en strategisk situation, der er langt farligere end den, der udspillede sig på højdepunktet af Cuba-krisen. Offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba er på USA's. NATO-våbenes ødelæggelseskraft er endnu mere omfattende, varslingstiden forud for deres affyring er kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er stort set ikke-eksisterende sammenlignet med den tillid, der var mellem Kennedy og Khrusjtjov."

Vi må vågne op og bør ved hjælp af principperne i klassisk dramatik konfrontere USA's og de transatlantiske borgeres manglende evne til i mange tilfælde overhovedet at bemærke den accelererende udvikling af den historiske tragedie, som de i disse dage er deltagere i – "tåbernes skib", som de i øjeblikket er passagerer på.

Med spørgelset om en atomkrig, der nu svæver over den globale horisont, er de uafsluttede anliggender fra 1963-1983-æraen i USA's udenrigspolitik over for det nuværende Rusland, Kina og det "Globale Flertal" af verdens nationer, især hvad angår spørgsmål om krig og fred, nu kommet i centrum. De afbrudte politiske handlinger for at forhindre en atomkrig, som to præsidenter – John F. Kennedy og Ronald Reagan, hvoraf den ene blev myrdet og den anden var tæt på at blive myrdet – foretog for at foreslå en "højere fred" over for det dengang eksisterende Sovjetunionen, afslører den strategiske tankegang, som bør præge vores tilgang for at undgå krig i dag, og uden hvilken den menneskelige race ikke har nogen chance for at overleve.

Kennedys hensigt blev udtrykt i hans "fredstale" på American University den 10. juni 1963:

"Total krig giver ingen mening i en tid, hvor stormagter kan opretholde store og relativt usårbare atomvåben og nægter at overgive sig uden at gøre brug af disse styrker. Det giver ingen mening i en tid, hvor et enkelt atomvåben indeholder næsten ti gange den eksplosive kraft, som alle de allieredes luftvåben anvendte under Anden Verdenskrig. Det giver ingen mening i en tid, hvor de dødbringende giftstoffer, der opstår ved en atomudveksling, vil blive transporteret af vind, vand, jord og frø til de fjerneste afkroge af kloden og til endnu ufødte generationer."

De følelser, som han gav udtryk for den dag, er så forskellige fra denne nations nuværende udenrigspolitik, at de meget vel kunne blive betegnet som "forræderi" i dagens reaktionære politiske atmosfære. Det var de langt fra. De var en ændring af Den kolde Krigs aksiomer, som efterretningsfraktionerne repræsenteret af Allen Dulles og Bertrand Russell ikke ville acceptere.

Otte måneder efter det atomare noget nær Ragnarok i den cubanske missilkrise i oktober 1962, foreslog JFK, at nationen

skulle "vende om" i forhold til hans og USA's ærkefjende, Sovjetunionen. Han skulle understrege, at de to mest magtfulde nationer i verden netop på grund af deres magt også var de mest sårbare over for fuldstændig udslettelse. Det betød, at de to magter hurtigt måtte ændre verden i en fornuftig retning. "For i sidste ende er vores mest grundlæggende fælles forbindelse, at vi alle bor på denne lille planet. Vi indånder alle den samme luft. Vi værner alle om vores børns fremtid. Og vi er alle dødelige."

I dag som i 1963 kræver menneskehedens overlevelse en højere konfliktløsningsmetode end total krig eller "små krige", der kan blive til total krig i løbet af få timer eller endog minutter, for at overleve. Siden JFK's tid, for ti præsidenter siden, har ingen amerikansk leder, med undtagelse af den "ikke-valgte præsident" Martin Luther King i hans "ikke-vold eller ikke-eksistens"-tale i Riverside Church mod krigen i Vietnam, haft held til at udfordre amerikanerne til at "gå fredens smalle vej" på samme måde – med en enkelt undtagelse. Den 23. marts 1983 afsluttede præsident Ronald Reagan en tv-transmitteret tale på nationalt plan med denne formulering:

"Lad mig dele en fremtidsvision med jer, som giver håb. Det drejer sig om, at vi går i gang med et program for at imødegå den frygtindgydende sovjetiske missiltrussel med foranstaltninger, der er defensive. Lad os vende os mod de teknologiske styrker, der har skabt vores store industrielle basis og givet os den livskvalitet, vi nyder i dag.

"Hvad hvis frie mennesker kunne leve i sikkerhed i visheden om, at deres sikkerhed ikke hvilede på truslen om øjeblikkelig amerikansk gengældelse for at afskrække et sovjetisk angreb, at vi kunne opfange og ødelægge strategiske ballistiske missiler, før de nåede vores egen eller vores allieredes område?"

"Jeg ved, at dette er en formidabel, teknisk opgave, som måske ikke vil blive løst før slutningen af århundredet. Alligevel

har den nuværende teknologi nået et sofistikeret niveau, hvor det er rimeligt for os at begynde denne indsats. Det vil tage år, sandsynligvis årtier af bestræbelser på mange fronter. Der vil være fiaskoer og tilbageslag, ligesom der også vil være succeser og gennembrud. Og mens vi fortsætter, må vi konstant bevare den atomare afskrækkelse og opretholde en robust kapacitet til fleksible reaktioner. Men er det ikke alle de nødvendige investeringer værd at befri verden for truslen om atomkrig? Vi ved, at dét er det.”

Politikken om defensive våben, en politik, som, hvis den var blevet gennemført, ville have forhindret, at den nuværende situation, som placerer verden på randen af et atomart ragnarok, overhovedet ville opstå, stammer fra økonomen og statsmanden Lyndon H. LaRouche. Den amerikanske befolkning er indtil i dag generelt aldrig blevet oplyst om dette; det er undertrykt viden. Denne ”højere fredspolitik” var årsagen til forfølgelsen og fængslingen af LaRouche og hans medarbejdere, og den udgør den store hemmelighed i de sidste fire årtiers strategiske atomare politik og i den nuværende historie. Det er ikke moderne og anses heller ikke for acceptabelt at diskutere forholdet mellem JFK’s udenrigspolitiske ”aksiomatiske skifte” i 1963 og Ronald Reagans ”aksiomatisk banebrydende” forslag til Sovjetunionen i 1983. Det ”kortsletter kredsløbet” i den moderne historiske mytedannelse, men det er ikke desto mindre sandt: LaRouche foreslog det, og Reagan vedtog det.

Det er også sandt, at medmindre og indtil sandhederne i nutidens historie bliver afsløret, fra de fire amerikanske mord på John og Robert Kennedy, pastor Martin Luther King og Malcolm X i 1963-68 (og andre mord udført af det ”Internationale Attentatbureau” i Tyskland, Italien, osv. i 1960’erne og 1970’erne), til den sande historie fra 1983 om det Strategiske Forsvarsinitiativ og den efterfølgende forfølgelse og indespærring af Lyndon LaRouche af det amerikanske justitsministerium (som var forbilledet for de

handlinger, der nu udføres mod tidligere amerikanske præsidenter og private borgere), vil faren for atomkrig, hvad enten den er ønsket eller ikke ønsket, fortsætte med at stige for hver dag der går. Det er muligt ikke at være tragisk og ikke at gentage historiens erfaringer. Som Robert Kennedys yndlingsdigter, Aischylos, sagde "Den der lærer må lide. Og selv i vores søvn falder smerten, som ikke kan glemme, dråbe for dråbe på hjertet, indtil vi i vores egen fortvivlelse, mod vores vilje, får visdom gennem Guds store nåde."

Når fornuften sover, skabes tragedien. Sovende, vågn op!

JFK vs. Dr. StrangeLove

Den 18. maj 2023 (EIRNS) – Italien er endegyldigt ved at give tilsagn om Messina-broen, som skal forbinde Sicilien med det italienske fastland via den længste enkeltspændte hængebro i verden. Rusland har netop opnået den største kornhøst i landets historie. I dag har Kinas præsident Xi netop haft fem bilaterale topmøder på én dag med statsoverhovederne fra de centralasiatiske republikker. De mødtes i den oprindelige silkevejsby Xi'an. Global Times rapporterer, at det centrale emne på hvert af møderne var Bæltet & Vejen i form af massive infrastrukturprojekter.

For ti år siden, da Xi indledte sit præsidentembede, introducerede han sin Bælte- og Vej-politik i en tale i Kasakhstan. Den var vokset ud af Kinas erfaringer med at bringe over 700 mio. kinesere ud af ekstrem fattigdom i løbet af de foregående tre årtier.

For 10 år siden rejste Ukraines valgte præsident til Beijing for at mødes med Xi og underskrive de første kontrakter med Bælte- og Vej-projekterne. Hans regering blev væltet ved et

voldeligt kup efter kun tre måneder.

I går bragte Ukraines nationale nyhedsbureau, "Ukrinform", den bizarre meddelelse til Vesten om, at den 16. maj var et vendepunkt i historien, hvor Kiev ved at skyde samtlige af Ruslands hypersoniske Kinzhal-missiler ned beviste, at Rusland er en papirtiger, at Rusland ikke har nogen våben at være bange for, og at "Gunga-din", det er det rette tidspunkt at angribe Rusland med alt, hvad Vesten råder over. "Så hvis nogen i den vestlige verden stadig var ræd for russiske våben, bør de nu endelig indse, at der ikke er noget at være bange for. Hvis nogen i USA stadig var i tvivl om, hvorvidt de skulle forsyne Ukraine med de nyeste våben, så har de også fået et svar."

"Ukrinform" bragte denne leder, selv om USA i al stilhed havde signaleret til Kiev, at de forstod, at Kinzhal faktisk havde ramt deres Patriot anti-missilsystem i Kiev.

Som om det ikke var slemt nok, slutter artiklen med at forklare Ukraines pengefikserede vestlige "allierede", hvor meget der kan tjenes ved at udnytte Ukraine som et testområde: "Hver levering af våben til Ukraine til en værdi af flere milliarder dollars vil give amerikanske våbenfirmaer ordrer til en værdi af flere hundrede milliarder dollars i fremtiden. De europæiske producenter har også øje for dette. Derfor er de ligeledes motiveret til at tilskynde deres regering til at forsyne Ukraine med flere og mere moderne våben. Hvilket vil ødelægge de resterende myter om de russiske våbens styrke."

Bare fordi Kiev frivilligt melder sig til at agere Slim Pickens (skuespilleren der red på en affyret brintbombe i den tragikomiske scene fra filmen Dr Strangelove *-red.*), betyder det ikke, at USA skal være Dr. Strangelove. Schiller Instituttets rettidige opfordring indeholder John F. Kennedys berømte tale fra den 10. juni 1963 som en påmindelse om, hvad en amerikansk præsident kan være, nemlig en "der kan se den bedste tradition i enhver nation, herunder Rusland og Kina,

som grundlaget for gensidig tillid og grundlaget for fred.” JFK konfronterede den oprindelige Dr. Strangelove, en ung, rasende Henry Kissinger, og hans medarbejdere, og han var klar til at tage kampen op:

Hvilken form for fred mener jeg? Hvilken form for fred søger vi? Ikke en Pax Americana, der påtvinges verden med amerikanske krigsvåben. Ikke en gravfred eller slavernes tryghed. Jeg taler om ægte fred, den form for fred, som gør livet på Jorden værd at leve, og som gør det muligt for mennesker at vokse og håbe og bygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vor tid, men fred for alle tider.«

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states

**Skriv under: Indtrængende
appel fra borgere og
institutioner fra hele verden
til den nuværende og kommende
præsident i USA!**

Underskriv venligst her på Schiller Instituttets internationale hjemmeside.

Den 10. juni er 60-årsdagen for den berømte tale af JFK på det Amerikanske Universitet, om det som han selv betegnede “det

vigtigste emne på jorden: verdensfred”.

Præsident Kennedy holdt denne tale mindre end et år efter den cubanske missil-krise i 1962, midt i Den kolde Krig, men han var i stand til at få sine tilhørere til at hæve sig over den geopolitiske konflikt og til at anskue menneskehedens interesser som helhed.

I dag står vi over for en strategisk situation, der er betydeligt farligere end den, som opstod under højdepunktet af Cuba-krisen. De offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba er på USA's.

NATO-våbnenes destruktionskraft er endnu kraftigere, varslingstiden før deres affyring kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er stort set ikke eksisterende, sammenlignet med relationen mellem Kennedy og Khrusjtjov. Bulletin of the Atomic Scientists har sat dommedagsuret til 90 sekunder før midnat, og det er måske for optimistisk.

Verden er i fare for at blive splittet i to blokke, en NATO-U.S.A.-Storbritannien-EU-blok og en blok bestående af Rusland, Kina og det " Globale Syd". Dette repræsenterer den akutte fare for en ny verdenskrig, som vil være atomar, og som derfor vil indebære udslettelse af den menneskelige art. Da Rusland og USA i øjeblikket råder over 90 % af samtlige kernevåben, rettet imod hinanden, og disse våben kunne ødelægge verden adskillige gange, er det et presserende anliggende for alle mennesker på jorden, at vi finder en udvej. Løsningen skal være på et plan, der overvinder geopolitik og tager udgangspunkt i den samlede menneskeheds interesse.

Vi, de undertegnede, udtrykker derfor vores håb om, at den nuværende og kommende præsident for USA finder storsindet i sig selv og indtager det synspunkt, som blev udtrykt af JFK i sin historiske tale.

Præsident Kennedy sagde den 10. juni 1963: "Hvilken form

for fred mener jeg? Hvilken form for fred søger vi? Ikke en PaxAmericana, der påtvinges verden med amerikanske krigsvåben. Ikke en gravfred eller slavernes tryghed. Jeg taler om ægte fred, den form for fred, som gør livet på Jorden værd at leve og som gør det muligt for mennesker at vokse og håbe og bygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vor tid, men fred for alle tider.«

Læs hele talen på engelsk her.

Mange vil måske mene, at det i dag er umuligt for en amerikansk præsident at fremføre en sådan tale. Og faktisk fremstilles den russiske præsident Putin i dag som mere ondskabsfuld end Khrusjtjov var dengang, og Kina fremstilles ligeledes som en stor trussel. Men præsident Kennedy roste ikke desto mindre russerne, og roste deres store bidrag inden for videnskab, industri og kultur. Han roste deres mod til at besejre Hitler i Anden Verdenskrig, hvor de ofrede mere end 26 millioner liv for denne sag. Verden har brug for en amerikansk præsident, der kan se den bedste tradition i hver enkelt nation, herunder Rusland og Kina, som grundlaget for gensidig tillid og grundlaget for fred.

Vi, de undertegnede ønsker, at Amerika igen skal være det Amerika, der blev udtrykt i denne smukke tale af JFK. Vi ønsker, at USA igen skal være et håbets fyrtårn. og et frihedens tempel. Vi mener, at dette er grundlaget for "fred for alle tider", som JFK sagde.

Underskrivere: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet

Underskriv venligst her på Schiller Instituttets internationale hjemmeside.

Gør Amerika god igen

Den 16. maj 2023 (EIRNS) – Før du laver sjov med præsident Zelenskyjs nedsmeltning forleden, så sæt dig i hans sted et øjeblik. Du har spændt din vogn til en vestlig verden, der har et systemisk finansielt sammenbrud foran sig. Dine vestlige allierede er så “postindustrialiserede”, at de har svært ved at være den krigsmaskine, som de fantaserer om, hvilket efterlader dig mangelfuldt med ammunition. Hvad værre er, de vil få Ukraine til at kæmpe til sidste ukrainer og bløde sig selv ihjel i en stedfortræderkrig, der er designet til at suge så meget styrke fra Rusland som muligt. Og hvilket regimeskifte i de sidste mange årtier, der er blevet manipuleret af London og Washington, har resulteret i, at landet er blevet stærkere fremadrettet (hvis det overhovedet er gået fremad)?

Zelenskyj ender som en talentfuld dansende marionet, der, efterhånden som han bliver helt brugt op, efterhånden som hans “show” bliver ensformigt, må bekymre sig om at blive smidt på skrotbunken. Han har prøvet alle kneb i bogen, idet han har forsøgt at vende stedfortræderkrigen til en direkte konfrontation mellem Rusland og USA. Så da Washington Post spurgte ham og hans chef for Ukraines militærdirektorat, Kyrylo Budanov, om han og hans chef for Ukraines militærdirektorat, rent faktisk drøftede en plan om at ødelægge lederen af Ruslands “Wagner”-militærgruppe, Jevgenij Prigozhin – som de lækede Pentagon-dokumenter viser – gik Zelenskyj simpelthen amok. Vilde verbale udfald afspejlede paranoia, mulige forrædere i Ukraine, at Washington-establishmentet kastede ham for ulvene, at Rusland kontrollerede Pentagon osv.

I de seneste 24 timer i Ukraine blev lederen af Ukraines

højesteret tilbageholdt, og Ukraines ledende dommere sværgede i et hasteindkaldt møde troskab mod Zelenskys administration. Og borgerne i Kiev hørte en voldsom eksplosion, som var et russisk hypersonisk Kinzhal-missil, der slog Kievs Patriot-luftforsvarssystem ud – mens Zelenskyj-administrationen pralede med at have skudt seks (!) Kinzhal-missiler ned.

Men når man slukker for realityshowet, er der faktisk virkelighed. Præsidenterne fra fem centralasiatiske lande samledes i dag i Kina til en uges topmøde med præsident Xi Jinping om genopbygning af den enorme region, begyndende med udvikling af den centrale infrastruktur. Den Arabiske Liga samledes i Cairo i Egypten med en nyfunden enhed, hvor man bød Syrien velkommen til at vende tilbage. Spørgsmålet om, hvorvidt olieindtægter skal gå til regional udvikling og uden for den dollardefinerede handel, er nu et meget praktisk spørgsmål.

I USA blev der i en helsidesannonce i New York Times, underskrevet af en gruppe eksperter i national sikkerhed, sagt det indlysende: permanent krig er designet til et militærindustrielt grådigt kongres-parti, men "USA bør være en fredsmagt i verden". Den forklarer, hvordan diplomati fungerer, og hvordan neo-konservative bevidst har saboteret diplomatiet. Og den citerer fra en tale af John Kennedy fra 1963: "Frem for alt skal kernevåbenmagter, samtidig med at de forsvare deres egne vitale interesser, undgå de konfrontationer, som bringer en modstander til at vælge mellem enten en ydmygende tilbagetrækning eller en atomkrig. At følge den slags kurs i atomvåbenalderen ville kun være et bevis på vores politiks fallit – eller på et kollektivt dødsønske for verden." USA kan holde op med at sabotere sig selv og faktisk forhandle om fred.

Og for to dage siden vovede en amerikansk præsidentkandidat, JFK's nevø Robert F. Kennedy Jr., at råbe op om den mordmaskine, der har taget bolig i Kiev, og bragte dermed den grimme virkelighed i det nuværende militærindustrielle

kongres-apparat på bordet.

Virkeligheden er langt mere interessant og sundt end realityshows – eller Zelenskyjs levende helvede. USA kan være en fredsmagt i verden. Gør Amerika god igen.

Det er nødvendigt at genoplive den sande amerikanske ånd for at stoppe en krig

Den 15. maj 2023 (EIRNS) – Som Ungarns udenrigsminister, Peter Szijjarto, sagde under et besøg i Beijing i dag, er de vestlige nationer “grebet af en krigspsykose”, og at det der behøves fra de fornuftige dele af verden er “at øge fredslejrens røst”. Faktisk er krigspartiet på vildspor, hvilket kan ses af den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyjs rundrejse i Europa, hvor han har været på besøg i Tyskland, Frankrig, Italien og derefter Storbritannien, og hvor han ved hvert stop blev overøst med flere og stadig større dødsinstrumenter. Det ligner ikke handlinger fra ledere, der har medfølelse for deres lands borgere eller for andres liv.

Budskabet fremstod særdeles klart under Zelenskyjs besøg i Vatikanet, hvor han mødtes med den mest fremtrædende talsmand, der opfordrer til fredsforhandlinger i Europa: Pave Frans. I et karakteristisk arrogant (og tragisk) svar afviste Zelenskyj pavens tilbud om at mægle i en fredsaftale med Rusland, og sagde at paven “kender min holdning”, og at Ukraine vil fortsætte kampen, indtil Rusland er besejret. Derfra blev han

ført til London, hvor der blev tilbudt nye droner med længere rækkevidde, der kan nå ind på russisk territorium, hvilket yderligere optrapper konflikten.

Som reaktion på dette mobiliserer de fredsvenlige kræfter. Kina sender en højtstående embedsmand til Ukraine i denne uge i et forsøg på at afvæbne "krigspsykosen". Derfra vil han rejse til Tyskland, Frankrig, Polen og Rusland for at søge dialog. Desuden blev Kinas rolle som en produktiv kraft for fred anerkendt af Ungarns Szijjarto, som understregede, at Ungarn tillægger "den rolle [Kina] spiller, umådelig stor betydning" Vi sætter stor pris på jeres fredsplan".

I diskussioner med samarbejdspartnere i dag understregede Helga Zepp-LaRouche, at fredsbevægelsen globalt må mobiliseres for at tvinge sin holdning frem i denne farlige dynamik, som i øjeblikket driver verden mod en ny verdenskrig. Især amerikanerne har magten til at ændre situationen, hvis de handler som deres sande jeg, som det blev indbegrebet af John F. Kennedys tale fra 10. juni 1963 ved indvielsen af American University. Kennedy sagde dengang, da han talte om emnet verdensfred:

"Hvilken slags fred mener jeg? Hvilken slags fred søger vi? Ikke en Pax Americana, der påtvinges verden med amerikanske krigsvåben. Ikke gravens fred eller slavernes sikkerhed. Jeg taler om ægte fred, den slags fred, der gør livet på jorden værd at leve, den slags fred, der sætter mennesker og nationer i stand til at vokse og håbe og opbygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanerne, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vor tid, men fred i al fremtid...

Lidt senere sagde han: "Lad os fokusere ... på en mere anvendelig, mere opnåelig fred, der ikke er baseret på en pludselig revolution i den menneskelige natur, men på en gradvis udvikling i de menneskelige institutioner – på en række konkrete handlinger og effektive aftaler, som er i alle berørte parters interesse. Der findes ikke *en* enkelt, enkel

nøgle til denne fred – der findes ikke nogen storslået eller magisk formel, der kan vedtages af en eller to magter. Ægte fred må være et fælles resultat af mange nationer, summen af mange handlinger. Den skal være dynamisk, ikke statisk, og den skal ændre sig for at imødegå hver kommende generations udfordringer. For fred er en proces – en måde at løse problemer på.”

[<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>]

Og efter disse bemærkninger blev han dræbt, hvilket gjorde ham og hans vision om at sikre fred mellem verdens nationer til ofre for et attentat-apparat, der var fast besluttet på at forhindre det. Hvis amerikanerne og andre i verden genopdager dette i dag, kan det spille en afgørende rolle for at indføre de idéer, der er nødvendige for at stoppe verdens kuldsejling ind i en term nuklear krig. Fred er ikke et ophør af krig, det er en anden indstilling, en anden måde at tænke på, og det var engang den måde, som rigtige amerikanere tænkte på.

I næste måned er det 60-årsdagen for Kennedys tale på American University, og der planlægges en international aktionsdag på denne dato for at fremhæve interventionen på dette kritiske tidspunkt. Tænk ikke: Hvad vil de gøre ved mig, hvis jeg taler åbent. Tænk i stedet, som Scott Ritter sagde for nylig, da han blev spurgt, om han er bekymret over dette: “Konsekvenserne af at jeg ikke gør noget er langt større, end det som regeringen kan gøre mod mig, hvis jeg forsøger at stoppe krigen. Så jeg er ikke bange.”

En total krig nærmer sig, selv om de fleste af verdens ledere benægter det

Den 14. maj 2023 (EIRNS) – Hvert skridt fra NATO i den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyjs seneste "rundrejse" i Europa øger truslen om en direkte krig mellem Rusland og NATO's atommagter Storbritannien og USA.

Washington Posts lørdag-søndag-artikel "læk af en lækage", der tilskriver Zelenskyj det "skjulte" ønske om at foretage militære angreb over hele Rusland, fremstod som et dække for det britiske militær/efterretningsoligarkis hensigt om, at disse angreb starter nu med NATO's våben og udøvere. Britiske Storm Shadow-krydsermissiler med en rækkevidde på 300 km, som netop er blevet leveret til Ukraine den 11. maj, er allerede blevet brugt til at angribe Lugansks hovedstad, mens russiske højtstående personer var der; nye NATO-systemer blev utvivlsomt anvendt den 12.-13. maj i angreb mod russiske fly, der befandt sig i Bryansk-regionen i Rusland nord for Ukraine.

Zelenskyjs besøg den 13.-14. maj i Berlin omfattede drøftelser om luftforsvarsvåben og var signalet om yderligere 2,7 mia. euro i tyske våbensystemer og midler, Tysklands hidtil største militære støttepakke til Ukraine. Hans "Karlspreis", som han modtog i Aachen, Tyskland, var en pris, som gentagne gange er blevet tildelt NATO-ledere siden NATO's generalsekretær Paul-Henri Spaak i 1957, og til antirussiske ideologer siden grev Richard Coudenhove-Kalergi i 1950. Selv Zelenskyjs møde med pave Frans i Vatikanet den 13. maj blev brugt af den ukrainske leder til at komme med udtalelser, der afviste både pavens og Kinas forslag til fredsforhandlinger, og insisterede på at "det skal være Ukraines fred", og at forhandlingerne skal "indledes, når vi er ved Krim-grænsen".

Denne NATO-optrapning af krigen til militær konfrontation mellem atomare supermagter sker, mens Tyskland bliver afindustrialiseret; mens Storbritannien falder ned på et "tredjeverdens niveau" med fødevarepris-inflation (19 %) og fødevaremangel, og dets embedsmænd fortæller befolkningen, at de skal "acceptere det faktum, at I er fattigere"; mens embedsmændene i Biden-administrationen og den amerikanske centralbank dagligt fortæller amerikanerne, at de skal ignorere måneders konkurser i mellemstore og store banker.

Og fordi langt over 100 nationer i det "Globale Syd" nægter at støtte denne krig mod Rusland (og Kina) og afviser NATO-landenes kolonialistiske ordrer om at deltage i den, udgør disse nationer allierede for organisationer og borgere i USA og Europa, der ønsker at forhindre atomkrig og fremme fred og genopretning.

For at tydeliggøre dette sagde Helga Zepp-LaRouche under et omfattende interview til China Radio International den 12. maj:

"Hør, det finansielle system er meget vakkelt. Bloomberg har for nylig rapporteret, at ud af 4.800 amerikanske banker har 2.300 banker flere passiver end aktiver. Det er en enorm risiko. Så, hvad der vil blive gjort ved det er, at en ny valuta er ved at blive skabt af landene i det Globale Syd, som er ved at af-dollarisere deres valutaer, da man i realiteten ikke længere ønsker at skulle betale for USA's budgetunderskud. Der er så mange – jeg vil ikke engang begynde med Ukraine og Taiwan – jeg tror, at kompleksiteten af verdens problemer lige nu kræver, at folk foretager et spring og tænker over et nyt paradigme i det hele taget...

"Så man har en meget kompleks situation, som er frygtelig farefuld. Jeg mener, at det der er nødvendigt er reelt at definere et helt nyt paradigme i tænkningen, at starte med den fælles interesse for den samlede menneskehed, at sætte de nationale interesser ind i denne sammenhæng og derefter finde

en måde at overvinde disse angiveligt uoverstigelige vanskeligheder på, fordi det Globale Syd – det er 85 % af den menneskelige befolkning – de ønsker at gøre op med kolonialismen. De ønsker ikke længere at blive berøvet økonomisk udvikling. Takket være Bælte- og Vej-Initiativet, som nu er ti år undervejs, ser mange lande for første gang et perspektiv i at overvinde underudvikling og fattigdom. Europa bør gå sammen med Kina i denne bestræbelse! For at udvikle Afrika, Latinamerika og mange asiatiske lande, og selv de fattige i Europa og i den forbindelse også USA, ville det kræve, at alle lande samarbejder.”

<https://chinaplus.cri.cn/podcast/list/27>

til

download: <https://chtbl.com/track/9G554/radio-res.cgtn.com/ueditor/audio/2305/1083897704376.mp3>

“Salige er fredsmagerne, skrøbelige er krigsmagerne

Den 11. maj 2023 (EIRNS) – I denne uge meddelte Storbritannien, at det ville optrappe sin hensynsløse indsats for at bevæbne Ukraine til tænderne, og bekræftede herefter at det ville levere Storm Shadow-missiler, der kan nå mål 300 km væk – langt nok til at række dybt ind på russisk territorium. Som Ben Wallace, Storbritanniens forsvarsminister, sagde ved offentliggørelsen af beslutningen: Disse missiler “vil gøre det muligt for Ukraine at trænge de russiske styrker tilbage, der er baseret inden for ukrainsk suverænt territorium”, dvs. på Krim – noget, som russerne aldrig vil tolerere. Skødehunde fra medierne var straks på banen og spurgte: Betyder det, at

USA vil følge trop?

På trods af deres hensigt om at inddrage verdens nationer yderligere i denne konflikt, som ofte har været den britiske handleplan, vil disse våben ikke have nogen effekt på krigens samlede udfald, men vil derimod kun tjene til yderligere ofring af ukrainerne i en krig, som de aldrig kan vinde – uanset hvilke vilde udskejelser Zelenskyj fremsætter. Således fortsætter krigen “til den sidste ukrainer” for at fuldføre en farlig og vanvittig geopolitisk krig, der er foranlediget af vestlige eliter, og som har til formål at ødelægge og nedbryde Rusland som nation.

Alt dette sker i forbindelse med øgede indrømmelser af, at den omtalte modoffensiv måske ikke lever op til forventningerne, og at de “sande troende” i stedet bør flytte deres fokus til det langsigtede perspektiv. Som det blev udtrykt i en artikel i Foreign Affairs onsdag, har vestlige politikere “lagt unødigt vægt på den kommende offensiv uden at tage tilstrækkeligt hensyn til, hvad der vil ske efterfølgende”. De ved, at de ikke kan vinde, men som tåber nægter de at ændre kurs.

Fred må sejre! I stedet for atomar balancegang må der være en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som søger et fælles mål for alle nationer.

Der er ved at opstå en interessant tendens i diplomatiet, sandsynligvis som reaktion på denne eklatante erkendelse. Kinas udenrigsminister har netop gennemført en række diplomatiske besøg i Europa, som efterfølges af en europæisk rundrejse med Kinas vicepræsident. Samtidig mødtes Wang Yi, Kinas topdiplomat, med USA's nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, i Wien. Brasiliens særlige præsidentielle rådgiver er også netop rejst til Ukraine for at mødes med præsident Zelenskyj efter den netop afholdte telefonsamtale mellem Zelenskyj og den kinesiske præsident Xi Jinping. Desuden afslørede Vatikanets udenrigsminister, at kanaler i både Ukraine og Rusland er i dialog om pavens “fredsmission”.

Arbejder fredssøgende nationer som Kina og Brasilien på at få et gennembrud med denne påtrængende opgave? Meget sandsynligt. Arbejder de imperiale kræfter, der er fast besluttet på at bevare et dødsgræb om verden, også på at sabotere disse bestræbelser og ødelægge enhver, der kommer i vejen for dem? Helt sikkert. Men der er revner i dæmningen, og verden bliver stadig mere opmuntret til at afvise dette optog mod en atomar apokalypse og kræve en anden fremtid.

Tiden er moden til, at aktive borgere handler på denne åbning, nu, før det er for sent.

Den Arabiske Liga stemmer for at genoptage Syrien

Den 7. maj 2023 (EIRNS) – Den diplomatiske omstilling i den arabiske verden efter aftalen mellem Saudi-Arabien, Iran og Kina i februar fortsætter. Efter at have suspenderet Syriens medlemskab for 12 år siden stemte Den Arabiske Liga i dag for at omgøre dette og genindlemme landet. Afstemningen skete bag lukkede døre og blev tilsyneladende støttet af alle 13 af de deltagende medlemsstater ud af i alt 22. Beslutningen betyder, at præsident Bashar al-Assad vil kunne deltage i det næste topmøde i Den Arabiske Liga i Riyadh den 19. maj.

I erklæringen opfordres der til "tilbagetrækning af samtlige udenlandske styrker" fra Syrien. Den egyptiske udenrigsminister, Sameh Shoukry, erklærede før mødet den 7. maj, at kun en arabisk ledet "politisk løsning uden udenlandske diktater" kan afslutte den igangværende konflikt. "De forskellige faser af den syriske krise har påvist, at der

ikke findes nogen militær løsning, og at der hverken er nogen sejrherre eller besejrede i denne konflikt”, sagde han ifølge Associated Press.

Syriens udenrigsministerium besvarede dette ved at opfordre til “arabisk samarbejde” og “en effektiv og konstruktiv arabisk tilgang ... baseret på dialog, gensidig respekt og fælles arabiske interesser.”